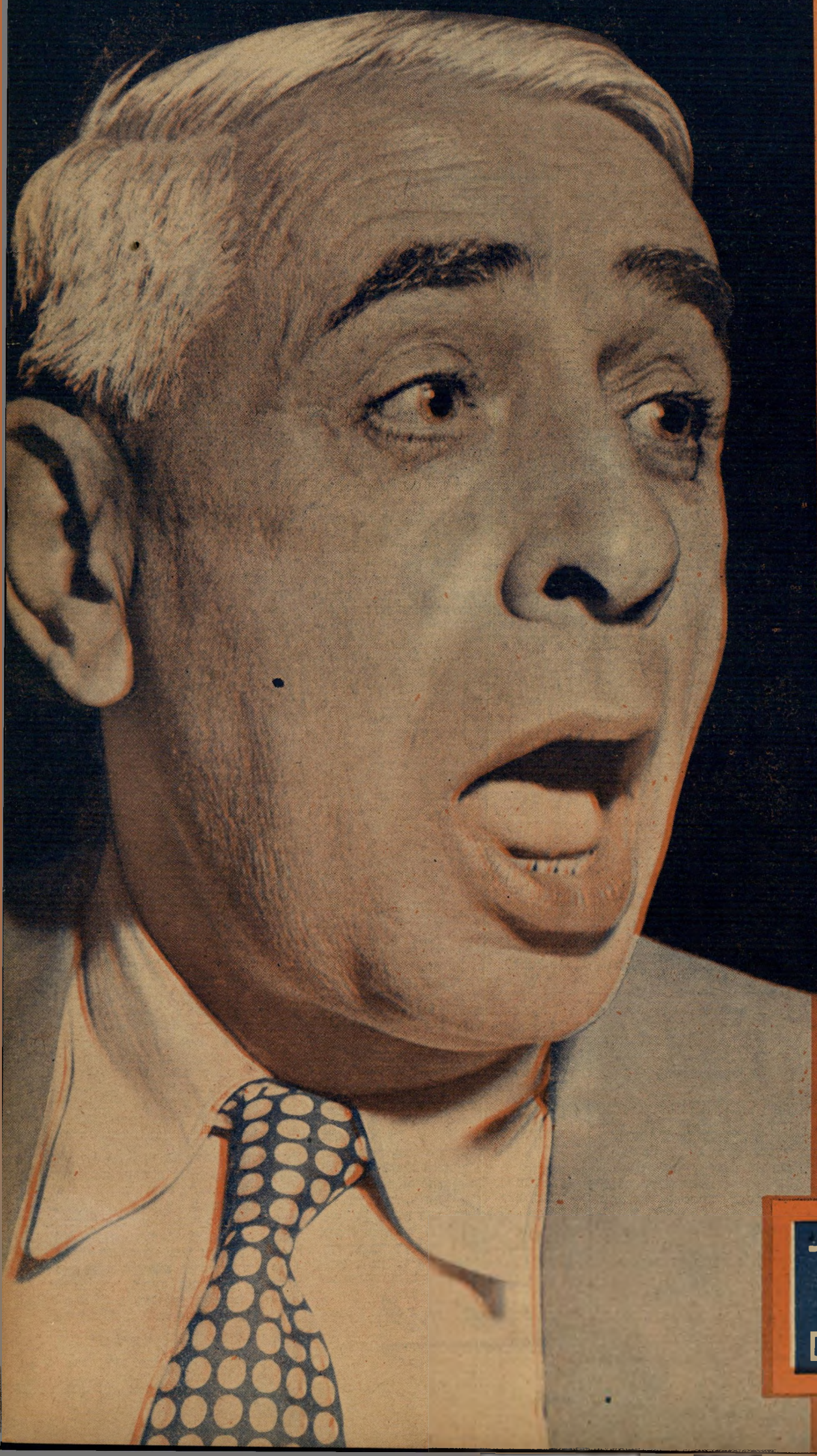

השופטים והתורה

המאבק בתוך המשלה לבון נגד שרת

*

רפורטג'ה מצולמת
מכינוס הנוער

בן-גוריון בשייך מונים

*

מר ישראל בפעולה: תחרות ההתאבקות

בלי מורא -
בלי
משוא פנים

מס. 869 שנה 17
ט"ז סיון תשי"ד
17.6.54
האחיד 300 פרומה

מכתבים

עם "הארץ"

אני מקווה שגם העולם הזה היה העונג לקרוא את מכתבי במדור "מכתבים למערכת" של ה"עיתון (הרציני), הארץ הם השמיטו קטע חשוב ביותר ממכתבי, ההיינו: מה בנוגע לתמונת-הפס"ס סומת של בתי-הספר בהארץ, תמונות אשר הסתם הפורנוגרפיה שלהן אינו נופל מזה של "שכר עוני הפסולת"?

קטע אחר שזוהמט: גם פקק תקוע בצוואר בכבוק עלול ליצור נזק מיני. אם מדור המכתבים של הארץ שחרר את שני ה"קטעים הנ"ל, או מדור המכתבים של העולם הזה יוכל ליישם אותם.

הקטעים עומדים דום. תודת העולם הזה לקורא שנוקפדקן ולכל שאר הקוראים שי"שלחו לנו את העתקי מכתביהם שלא פורסמו בהארץ.

מעית לעולם היצירת

המכונות הפובליטיות לא נקראות צים או צים (העולם הזה 867), אלא יום ויום, שהם ראשי תיבות של המלים "זאורד ימני סאלינה" (בית ה"הרשת עלישם ספאליו) ו"זאורד ימני מולוטוב" (בית התרשת על שם מולוטוב).

מרדכי ויריבי, גבעתיים

העולם הזה לא צכר את צאת.

לידה ברנגיה

לפרשת העתונאי אלנתר ברנגיה (העולם הזה 865) בכל קבוצה חברתית ישנם דיונים אשר הם ענינה הפנימי של החברה. דבר שאין איש רשאי לשמטמם. עצם ההתפתחות (של אלנתר) לפרשת ברנגיה, עד כמה שידוע לי הקבוצות וה"קבוצים מקבלי אחרים אידיים ביותר ועל כך יעידו מאות ואלפי מכתבים בארץ שנוקפו בצורה זאת או אחרת לעזרת המשקים.

האם אצדק אם אכנס לביתו (של אלנתר) ל"אסיפת משפחתו, בשעת הדיונים המשפחתיים ה"פנימיים? האם הוא לא היה זורק אותי? ...ישנה דרך רשמית לבקר במשק, והיא — לפנות למוזכר. עד כמה שידוע לי הקבוצות וה"קבוצים מקבלי אחרים אידיים ביותר ועל כך יעידו מאות ואלפי מכתבים בארץ שנוקפו בצורה זאת או אחרת לעזרת המשקים.

אחיועם, דגניה

שאנס המארידין

הזאת היא מלר רפופרט המפורסמת (שער העולם הזה 864), המתחרה היחידה של ריטה היוררת? טוב שהיא לא הושבת על קרייה בהר ליווד, כי אז אבול לכל שהקנות הזוהר רשם. ישראל וארקי, תל-אביב

תמר החליטה לתת הזדמנות לאוהב גארנדר ומארילין מונרו, להישאר בישראל.

דירה-מי-יודע?

יתכן מאד שאת המוסיקה בתימינו יבינו רק מדר. אולם כטוח הוא שהעולם הזה (868) אינו מכין אותה כיום. שמעתי על אוקטבה של 7 טר נים או של 2 טונים. אוקטבה של 8 טונים הוא המצאת העולם הזה. יכולים אתם להתאות בה. משה חסיד, בארשבע

הקולומבוס המוסיקאי של העולם הזה, שי גילה את הטון השמיני, מצא, לצערך, ני אין הוא אלא חזרה על אחד משבעת הטונים הקודמים.

אני יודע שזה לא יפה. שאני יצור פראי בדר בריל, אבל במהליה מכבדו העולם הזה ובאן הפס"ס טיבל אני חושב שהאופירה דויד היא קישקוש אחד נרול. וזהו דעתי. מה אני יכול לעשות?

ינאל בראלי, תל-אביב

תחישת התקופה

בכתבה על דויד רויאל (העולם הזה 867) מצאתי פרטים רבים שאף לי לא היו ידועים, אם כי לא עמתי מחוץ לענינים בתקופה הנזכרת. כאן הבכחה הריצות עתונאית למופת. עלי לציין כי (בכתבה) יש משום תחושת התקופה, בעיותיה ומכאוביה, אפשרויותיה וסודותיה לעצמאות ישראל.

הזימה שנקט עורך העולם הזה בכשר להחיותו של דויד רויאל ראויה לשבח. הגני ככור כי הוא משרת את האינטרס הלאומי בהחיותו כפני הנוער את הטיפוסים של חולמים ולוחמים, מנהיגים ומפקדים שהניחו יסודות לעצמאות ישראל.

ימינו שערוריות ומעילות, בשמפלטות אחרות וי אשים רבים אכילים את המדינה בכל של החי יאיתם כדויד רויאל ששיבה את הנפש גוסי" כח בשחן בעתיד ישראל ושאיתתו התיסטוריות. יעקב מרידור, רמת-גן

זכיתי להיות בין הראשונים בא"צ והכרתי אי"שית את רוי, ונכון שהתקופה היא היתה הכי יפה. חבל על התקופה היא שאיננה, חבל על האנשים שניפלו ולא וכו' לראות את פרי עמלם, וחבל גם על האנשים שניפלו ונתמככו מצורת המדינה... עם כל זאת נשארת התקופה לזמנים טובים יותר.

מ. רוזן, ירושלים

כאדם שעמד בזמנו קרוב לרויאל ולעניני ה"אציל" כפול חייב אני להעיד על פרשת מאכרו של דויד רויאל ומאכר המפקדה בחיוב אחרונר בין 8 וחלקו של אפרים אילון בענינו זה: אילון לא היה אהר מראש שרות הריוול של אציל, ובכמו כן לא היה נאצי ביתר השאי או נליו. הוא היה נכסה למשה לפתקים מיוחדים...

נכון הדבר שדויד נאכר בלוד בעת סיפוח לוחים בחברת מנשה (אפרים אילון). אבל באתו זמן לא נהר דויד לנסות בלי ליווי לשום מקום מאהר שהיה מבושש ובכל הנסיבות ההכר היות שנכסע לזה עלייזו אילון...

בכל אופן, אחרי מאכרו של רויאל ועם שובו של יאיר ארצה, לא הוכח אילון והוא המשיך בתפקודו המיוחדים. הוא הוחר נביעה לסוריה לשם משלוח דואר השאי ביום 2.8.1939, מספר הדשים אחר מאכרו של רויאל. אין להניח שהי"מפקדה, שהיתה הזורה יותר מתמיד, לא הקרה בענינו מאכרו של דויד, ואם אילון הישאר בי"מפקדו הרי בדואי לא שברו.

איש מהמפקדים האחראים שירדתי וחתה ידועה לאפרים אילון ושימשה לעתים קרובות לבקום מיפנשו לא נאכר בביתו ונס כאן קשה להניח ש"אדם שפעל בשירות הבריטים יתפור את מיומור יו בתושים כה נאים בזמן שכל הנתונים היו בי"דיו שלא להשאיר עקבות.

משה חסין, "נתן"

ענינים מאשימוה

כאדם העובד משך שנים אחר המתרחש בבית הדימויים דיסקון, ורוחה את ה"שניונים לטובה שי חלו במוסד מוזמן שמונה אברהם יצחק רוטשטיין, הדוע ביושרו האישי ובהתמסרותו למוסד, בתור מנהל המוסד, הופעתו לראות (העולם הזה 868) את המכתב החד-צדדי על המוסד הזה.

קרוב משפחתי נמצא בבית-הדימויים דיסקון ר"אני יודע פחות או יותר על המתרחש במוסד זה. בניגוד לכתבת העולם הזה עלי לציין את התפתחות הדימויים שהלה בזמן האחרון במוסד זה אשר כמעט ואין להשוותה לתקופה שלפני מ"דניו של מר רוטשטיין למנהל המוסד... הוא משי קיע שם את מיטב אוניו וחזנו לשם פיתוחו של המוסד ואהבתו ודאגתו לילדים חורגת מתחום כל מנהל היל.

ש. שורקי, תל-אביב

הדועעתי מהכתבה... אמנם הדבר לא חדש בש"בול תינד בית-הדימויים דיסקון, אבל משך הזמן שיכוחים ואמם כאתה והיכוחתם לי את התרפה הוואת. אני מקלל את המחכים שיש להם יד בכשעם. שהם עצמם שפכו ליתומים וירוששו את הכשעם הצער והכאב שבכדי דיסקון מרגיש.

נח אשכנזי, חיפה

עורך משנה, תבנית: אורי שלע

הצלם הראשי: דן ברנע

חברי המערכת: ראש מערכת חיפה: אורי דן

עורך דפוס: מנהל מבצעים: משה אור, שלמה אדיר

ראש המנהלה: שלמה הררי

שנים האחרונות על רקע זה הוא הפירסום ה"זדוני והשפל הניתן להם. יתכן והיו מקר"אסון כאלה גם בימי נעו"רינו, אולם אנו לא שמענו עליהם. איש לא פירסם אותם.

ישנם דרכים רבות בה יכולה מערכת של עתון לפנות אל האינטרסים הפרימיטיביים ביותר של הקורא, כדי לזכות באהדתו (וב"פרוטותיו), אחת המגעולות ביותר בהן היא גירוי הראגה (הטבעת כשלעצמה) של הורים לשלום ילדיהם, לעתונאים זקנים ששכחו את נעוריהם, או (ברועים אלה) עתונאים צעירים שגולדו זקנים, קל באד לעשות מלאכת-קודש זו — ולעורר גלי-היסטריה המוניים החותרים תחת יסודותיו של חינוך מאוזן ובריאי.

זוכרני היטב את תגובת הארץ לפני שג, מדי פעם ששקרתה תקרית קטלנית ב"טויל" של תנועת-נוער — שלא היה, כמובן, אלא הסוואה לקורס"איונים של ארגון מחתרת. אות-האזעקה הצרודות שדרשו חקירות ל"אומיות — ידענו כי אדם המתאמן ברמוני יד מסכן את נפשו. האימונים לא נפסקו, קריאת המצפון קדמה לדאגת ההורים.

אולם היום שונה המצב. כשפוחת הארץ שוב במסע-התעמולה מאורגן כדי להטיל פחד ומורא בלב רכבות הורים (ורוכש תוך כדי כך את אהדתם לעתון כה שקול, מתוך ר"אחראי) הוא זורע זרע של רעל, שיעלה פרי"באושם אשר כולנו נצטרך לאכול. כבר עתה הסתלקו מחצית המועמדים מן הקורסים השונים, פחת מספר המשתתפים ב"טוילים עד לקומץ. שמעתי כי הורים רבים החליטו השנה שלא לשלוח את ילדיהם אילול לקייטנות. הם שמעו כי ישנם נחשים בארץ. הקריאה ההיסטורית לועדות-חקירה צ"מ"שלתיות, הצמאון לדמם של מדריכים ישרים ומוכשרים, העושים את המוטל עליהם מ"טב מצפונם בתנאים קשים, ההסתה הגלויה נגד כל צורה של הוצאת הנוער מן האבק העירוני אל גוף הארץ — איזה דור זעיר"בורגני-מילדיה הם מקימים לנו?

מובן ששום עתון לא היה נרתם למסע כזה, לולא ידע כי ימצא אוון קשבת אצל ההורים. אין צורך בדמיון רב כדי לדעת זאת. ראיתי במו עיני את עשרות ההורים שבאו ב"לילה לג'מבורי" של הצופה, בתוך הגבול ה"עירוני של תל-אביב ורמת-גן, כדי להציל את ילדיהם מן הגורל המר של שינת-לילה באר"הל-ולהביאם מבכונת למיטתם המוצעת.

הורים יקרים, עם כל הכבוד לדאגתכם ל"ילדיכם — מה הדמות שתרצו כי תהיה ל"לדים אלה? האם תהיה גאוותכם על בנים ובנות חסונים, קרובים לטבע, שזופים מאור השמש, שיהיו מוכנים, בשעת הצורך, למיכ"חנים החמורים אשר עתידם עלול להעמידם בהם — או שחשקה נפשכם בדור חדש של ב"ני-גטו ולובים, שימצאו את עצמם ביום מן הימים חסרי-אונים במבחן אמיתי, קרבן אומ"לל לחוסר כושרם הגופני?

האם ישכם גוף הארץ את שדרות-המסע של נוער צולה, חדור חדות-חיים ומכיר כוחו של עצמו? האם יתרגל לראות שרידי-כיתות המשרכים דרכם בקושי, מרחק של חצי תריסר קילומטרים עלובים ביעממה, כש"מכונת מגן-דוד" אדום לפניהם יועת-חקירה ממונעת מוכנה מראש מאחוריהם?

אולם גרוע מעצמם מקרי האסון, שקרו ב"

על ידי אורי אבנרי

אי-אפשר לכתוב על פרשת הנער עמוס תיבון מבלי להקדים דברי השתתפות באב"לם של ההורים. ראינו יותר מדי הורים שכולים בחיינו, נאלצנו להרויע עתים רבות מדי להורים על נפילת בניהם בקרב, כדי שלא נחשו את הסרגיה האנושית שאין שניה לה של אבדן בן שטופח וגודל בעמל כה רב, שעבר בשלום משרים וחקלות הבה ונסה עריסה ועד לגמנסיה, רק כדי ליפול בצורה הנראית כחסרת-טעם.

להם הכבוד. אולם יש בפרשה כולה כמה צדדים המעו"רשים מחשבות נוגות מאד. יהיה זה עוול, תהיה זאת אישיות נתעבת, אם נעבור עלי"הם בשתיקה — אפילו אם יש בהם כדי ל"זכות מלח על פצעים ממאירים. הבה ונסה לנגוע בהם בצורה שקטה ועדינה ככל ה"אפשר.

קודם כל: איזה מין נוער הוא נער זה? התלמידים שהשתתפו בטיול זה צעדו כשמונה קילומטרים ביום — פחות מאשר המרחק בין תל-אביב והרצליה. הם נחו ש"עות רבות למדי. והיו בניהם, כנראה, ש"חשבו כי מילאו את חובתם די והותר.

עד כמה שזכרוני מגיע, לא היה נער לפני 15 שנה מעו לספר על מיבצע כזה בחברה. הוא היה נקבר תחת רעמי צחוק. מרחק של 30 קילומטרים ביום היה נחשב להליכה רגילה בתנאי-שדה, על תולות הים, תוך כדי טיפוס על סלעים, עם שני ילקוטים מלאים, ארוחות ליומיים ושמיכות. לא היו אלה מ"ב"צעים ליחידים-טגולה, אלא מצעדים רגילים ליחידות גדולות — למשל פלוגת-נערים של 120 איש, ובה מחלקה של 40 בנות, אף הן בגיל 15; שעברו לא פעם בגאווה על פני הנוים העייפים.

דופני שאין כמעט איש מאתנו, בני ה"30 של היום, שלא הלך ברגל מתל-אביב לחיפה בשלושה ימים (יוב ראשון לנתניה, יום שני לקיסריה, יום שלישי לחיפה). שלא רכב באופניים מתל-אביב לים-המלח (יום חוצי) או מתל-אביב לטבריה (יומיים). בכל זאת איני זוכר אף מקרה אחד ויחיד של מוח או פגיעה מתוך התאמצות-יתר. ו"אנתנו לא עברנו שום בדיקות של רופאים.

מה יש ללמוד מזה? האם אחינו הצעירים חלושים מאתנו? קשה לי להאמין בכך — הם נראים לי בריאים למדי. האם חסר להם כוח הרצון? אני מקווה שלא. ואולי פשוט הסביעו המענקים והמגביות את חותמם על חלק מנוער זה — עד ששוב אין הוא יכול להתקיים הלי הנוחיות החשמלית של המק"ר, או התנועה החלקה של האוטובוס או מונות ה"שורות"?

קראתי לא מכבר סטאטיסטיקה מוזעזת על חוסר כוח-השרירים בנוער האמריקאי, שוב אינו מגיע אלא לשמינית כוח שריריו של מירדם דומה באירופה. בגיוס-החובה למל"חמת-קוריאה נפסל מספר מהדים של צע"ר. רים. לדעת המומחה נעוצה הסיבה בני"חיות-יתר כה גדל אותו נוער, שכבר ביל"דונו נלקח באוטובוס ופתיש בתו בית-הספר ימחה ביהו ומוחזר לשם תלם הלימודים. האם ביהו מצב זה גם אילוני, יחד עם סרטי הוליבוד ומכונות הקרייזלר?

הם ישובו לפניו - עשרת אלפים צעירים שהקשיבו לדבריו בחצי אוזן, שוחחו ביניהם ונהנו ממיפגש האזנים שופע רוח עלומים. והוא עמד לפניהם - האישי שמשך שנים התכונן לרגע גורלי זה, תלה בו את כל תקוותיו, ונוכח לפתע לדעת שקולו

קול קורא במידבר

היתה זאת טרגדיה אמיתית, מן הסוג שהיה נפוץ ביוון העתיקה, האהובה כל כך על בן־גוריון עצמו. העתונאים והנכבדים, שישבו מול הבמה, האזינו לנאום הגדול שארך שעה וחצי בדיוק, ראו את האישי במדי החאקי במרכז אלומת האור המסנוורת, שקלו את טיב דבריו, הם ראו את הצד האחד של המעמד. אולם אותם שטרחו לקום בשעת הנאום ולשבת בקרב המוני הנוער, שהסתודד בחד צי גורן עגולה ואדירה מסביב, ראו משהו שונה לגמרי.

מרחוק, דמות זעירה באי קטן של אור, עמד והתנועע האישי שקולו נישא על גבי הרמקול. הנוער הסתכל בו, הקשיב בחצי אוזן, שוחח, התלוצץ, התרועע. הוא לא שקל כלל אם הדברים הרמקוליים היו נכונים או בלתי־נכונים, עמוקים או שטחיים, מתאימים או בלתי־מתאימים. הוא הרגיש רק דבר אחד: הדברים הם חסרי משמעות לגביו, אינם נוגעים לו.

הצעירים ישבו כקהל מבקרים בקולנוע, בשעת עלילה מרוממת. הם הסתכלו באיש בהערצה. הם ידעו שהוא תרם תרומת מב־רעת לקום המדינה, באיזו תקופה טרום־היסטורית, עת היו ילדים קטנים. הם חשו גם שדבריו חובקים מרחקים היסטוריים — אף שלא הבינו מלים רבות שיצאו מסוה. הפילוסופיה של יוון, תרבות ערב, תרומת העמים הקטנים, שרשי מלחמת־העצמאות — כל אלה היו, מן הסתם, דברים נבזים וחד־שובים. הם רק לא ענינו לחלוטין את עשרת אלפי הצעירים שישבו מסביב, נהנים מעצם מיפגש־המוני זה של נוער מרענן.

ולבסוף, כשיצאו מן המקום ושרכו דרכם בחשיכה עד לאוטובוסים, משך רבע שעה של הליכה, לא הזכיר אף אחד מבין כל האלפים את הדברים שזוה עתה שמעם, את החוויה שזוה עתה היתה צריכה לעבור עליו. אף כשנשאלו במפורש לדעתם, ענו הצעירים החסונים: "כן, אבל זה לא היה חדש... בר שמענו את זה בקודם..."

שני עולמות זרים עמדו זה מול זה...

בני ג'י. בא - שתי צעירות אלה דאר אותו זו הפעם הראשונה בחייהן. אפילו מרחוק נראה עיף, נשען בכבוד על מקל תוך כדי הליכה. קשה היה לתארן כסנהיג ההולך לפני המחנה לקראת מיבצעים חלוציים.

- נאם - בני חיפה אלה הקשיבו בדומיה לנאום, אף שלא הבינו מה זה "נונקופורמיזם" ולא התענינו בתורות הבודהא. חבריהם התליאביביים, בצד השני של האמפיטיאטרון, היו פחות אדיבים, צחקו ורעשו ללא הרף.

...הסתכלו איש

מעולם לא נעשה נסיון מוזר יותר להקים תנועת "נוער" כדי לחולל מ'בצע היסטורי י'כביר.

כשנכנסו הצעירים לאמפיטיאטרון הגדול בשייד"מוניס, שהוכן על ידי הגנ"ע במ" יחד עבור מאורע זה, השתרע למרגלותיהם מגרש קעור, מחולק בחבלים לעשרות חל" קות קטנות. לאורך כל חבל הוצבה שר" שרת שוטרים, במרחק של עשרה מטר איש מרעהו. לאיש לא ניתן לעבור מחלקה לחלקה. שוטרים צבאיים פיקחו על הסדר, רבלי"סרנים נתנו הוראות בקול פיקודי מאומן.

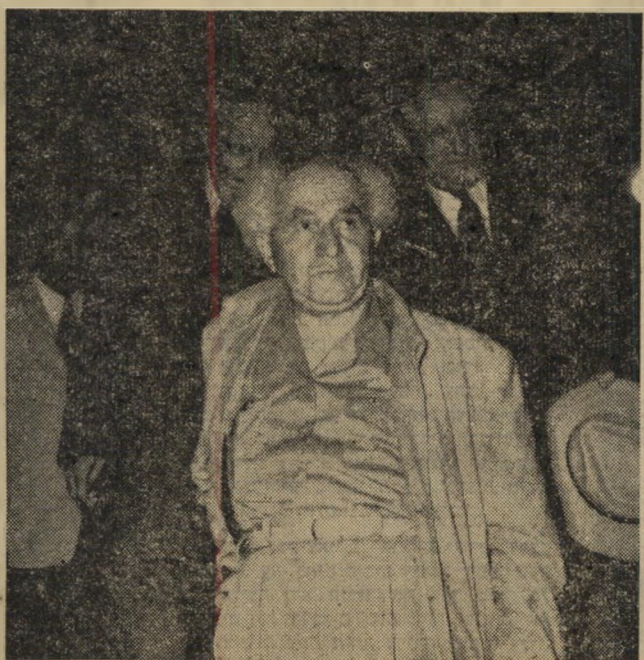
יהיה זה מחזה מסודר, נאה ויפה. הוא הוכיח רמה גבוהה של משמעת, סדר ותכנון מגבוה, אלא שמעולם לא נולדה עוד תנועת "נוער", ולא גדל עוד מיבצע חלוצי אמיתי בצורה ממושגעת, מסודרת ומתוכננת, כפרח בחממה.

מאמץ חלוצי הנהגו מטבעו התפרצות של כוחות ההתנדבות, התפוצצות פתאומית של כוחות ספונטניים, שהיו חבויים בנפש הנוער. כיוסס זה היה ההפך הגמור. הוא נידון לכשלון עוד לפני שהתחיל.

רגעים עצובים

דוד בן-גוריון לא הבין אמיתה פשוטה זו — כשם שלא הבין אותה כשהחליף את דפוסי הפלמ"ח ואת מסורות ההתנדבות בצורות חדשות של הוראות מלמעלה ומס" גרות של כפיה.

משך חצי שנה, ביושבו בשדה בוקר, התכוון לקראת רגע זה. הוא חלם עליו: על המעמד הגדול, עת יקום לפני הנוער, אחרי שנתן לו דוגמה אישית בנגב הרחוק, יחצוב להבות מלבו ויעורר אותו לתנופה חדשה. הוא תיאר לו את עצמו כמנהיג ההמונים השובר במגע ידו את המפלגות הקיימות, וביניהן את מסלגתו שלו, הכסו

- והלך - הנאום נגמר. מלווה על ידי זלמן ארן ניגש בן-גוריון למכונית. באותו רגע כבר ידעו שני הצדדים כי המיפגש חגדול לא הצליח. בן-גוריון לא מצא את הדרך אל לב הנוער, הנוער לא חש כי עבר חוויה גדולה.

ברעהו בהערצה ובסקרנות ולא מצאו שפה משותפת

יתכן ובעומק לבו של נוער זה הכויים געוועים עמוקים למיבצע גדול באמת, שי" יעלה אותו מעל לעצמו, שיתן טעם חדש לחייו, יתכן וחיים בו הכיסופים למשהו חדש שיוכל להאמין בו עד תום, להיטמע בו, להתקדש בו.

שום דבר בנאומו של האיש משדה" בוקר לא היה בו כדי להגיע לעורק נפשי חבוי זה. לא המלים היווניות, לא ההשתאות בין דת מוחמד ודברי קונפוציוס, לא הדיעות המסורתיות לחלוטין על ההיסטוריה היהודית, וגם לא הדרישה לחסל את תנועות הנוער המפלגתיות הקיימות.

מבצרים נצורים

היה זה רעיון קבוע בלבו של בן-גוריון! הפילוג המפלגתי בנוער הוא המונע את ההתעוררות החלוצית.

אין דבר רחוק יותר מן המציאות. תנועות הנוער החלוציות, הכפופות למפלגות השונות, מחויקות בקושי מעמד בול הסיגנון האמריקאי שחזר לנוער, אינו כול" לות כולן יחד אלא אחוז קטן של הדור הבוגר. מדריכהן חשבו בצדק רב, כי שכירת תנועותיהן כדי להקים תנועה כל" לית, חסרת פרצוף ורוח, שלא תהיה אלא העתקה בלתי-מוצלחת של הצבא, יהא אסון.

מיבצרים נצורים אלה של שרידי התנועה החלוצית בנוער אינו מונעות את ההתעוררות, וחיסולן לא יקרם אותה. הן סובלות מאותו חסרון כמו דוד בן-גוריון עצמו: מאחר שהן מבססות על הגדרות רעיוניות מלפני שני דורות, אין בכוחן להשפיע על הדור החדש.

דוד בן-גוריון אינו אשם במצב זה. הטרגדיה האישית שלו היא כי כמנהיג הגדול האחרון של דור העליה השנייה הוא סובל מתוצאותיו.

פה למגנון השנוא עליו, איש או יוכל לדעת מה עבר בלבו באותם רגעים עצובים, כאשר השליך לתוך החלל את התיאוריות הגדולות — ונתקל ברחש הגדול של שיח המוני שגם הרמקול לא יכול היה לכסותו. הקהל לא רותק למקומו, מוכה קפאון לעומת גודל ההתגלות. הקהל עסק בשיחות פרטיות.

בפעם לפעם הופסקו דבריו על-ידי גל עמום של מחיאות כפיים, כשאמר דבר שמצא חן בעיני חברי תנועות הנוער. אולם היה זה כאין וכאפס לעומת רעמי התשואות שניתכו עליו כשהפליט דברים משעשעים שלא נגעו כל עיקר למטרות. האמפיתיאטרון הודעו כולו מהתלהבות כשאמר: "המורים ש'כס אשמים בחינוך שנתנו לכם!" ב"שנית כשאמר: "עליכם לדאוג לריכוזי הילודה!"

תשואות אלה, יותר מן הרחש והאדישות, היו העלבון הסופ לאדם שניסה באותם הרגעים להניח לפני הנוער חזון של דורות.

"הנוער הוא טינופת!"

נוער זה הוא טינופת! אמר אחי החיילים בבזו לרעהו, כשעבר בין היושבים, ששוחחו על שמלות, שאלו מי בא ומי לא, נועצו אם ללכת בערב לקולנוע או עסקו בפלירט.

נוער זה אינו טינופת. הוא בא ממרחקים מבלי שאיש הכריחו לכך, שילם חצי לירה עבור הנסיעה. הוא רצה לשמוע. אולם הוא שונה בהרבה מאחיו המבו"גרים. הוא לא ראה מעולם מסגרת אמיתית של התנדבות. הוא לא הכיר מעולם מנהיגים שיכול היה להתלהב להם עד כדי שיכחה עצמית, שיכול היה ללכת אחריהם לחיים ולמות בעניים עצומות. האחריות לכך נופלת במידה לא מעטה על האיש שעמד בראש המדינה משך חמש וחצי שנותיה הראשונות.

הגינה עממית. הנאומים כבר החלו. אולם בניצפון אלה לא גילו ענין מיוחד. נאום הפרופסור דינור הופסק על-ידי מחיאות כפיים הפגנתיות, עד שנאלץ לדלג על כמה עמודים.

(כל הזכויות שמורות)

חיים כהן לא יגיש כל תביעה לביטול חסינותו של ד"ר רונברג, אחר שניתנה הוראה מפורשת מצד ראש הממשלה לשר המשפטים לגנות את תיקי תתישר הסעד. להחלטה זאת הגיע שרת אחר שיתוף עם מנהיגי הדתיים שהיתרו בו כי חקירה בפרשה עלולה להביא לגילויים פוליטיים שיסכנו את עצם קיומן של המפלגות הדתיות. דבר שהיה מביא את הקץ על קואליצית שרת.

להופעתם הסדירה של מאמריו השבועיים של בני ג'י. צמר יות הפרעות. מוסדות מפא"י טרם אישרו לפרסום כמה מאמרי איש שדה בוקר, במסגרת הסידרה "טוהר המידות". מאמרים אלה מכילים גילויים חמורים על מספר חברי מפא"י.

ייתכן ותוכלו להעלות לארץ את קרוביך מרומניה אם ממשלת ישראל תשכנע את ממשלת רומניה לאשר איחוד משפחות בשני הכיוונים. ההצעה זאת צריכה לעמוד במרכזו של משא ומתן אותו רוצה הממשלה לפתוח עם ממשלת רומניה כתגובה על איגרתה המאשימה את ישראל בהכשלת הירידה לרומניה.

אם עודך מחפש את משמיר היהודים אייכמן, אל תקווה שיוכא לדין. איש הס. ס. המתועב שהיה אחראי לכל ההסתדה, ושבינוגוד לשמועה לא היה מעולם בארץ, שוהה עתה במצרים.

צפה להמשך מפע הצלב של הארץ-נגד העולם הזה, בו הוא רואה עתה מתחרה עיקרי בסוף השבוע. אחרי שפנה באופן ישיר לקוראיו לפני שבועיים, בקטע שנכתב על-ידי גרשום שוקן עצמו, לחולל מלקנות את העולם הזה, יתקף השבוע את העבודה שהעולם הזה הוא העתון הפופי ביותר בין הסטודנטים והנוער הלומד.

חזית שנייה יפתח הארץ נגד עתוני הערב, שגם הם גרמו לירידה הממארת בתפוצתו. בשבועות הקרובים ינסה בגליונות ערב שבת להתקרב יותר ויותר לסגנון ידיעות אחרונות ומעריב.

צפה לשנויים מרחיקי-לכת בהרכב האישי של פגל השג-ירדת האמריקאית בישראל לכשיכנס השגריר המיועד אדוארד לאוסון. לתפקידו בסתיו הקרוב. כעת מקבלים לאוסון והמיופחה כוח פראנטיס ראסל תורף בכינון זה בחשינוטון.

אם נמשך יוצאת להרפתקאות ימיות, שמור לך מקום במסע ישראלה השני מעבר לאוקינוס. שלושה ממשתתפי מסע ישראלה המקורי, יורט פרידמן, שלמה לויצקי ושלמה מנחם החליטו לעשות נסיון שני, הפעם בסירה המתאימה יותר לתפקידה. ברצונם לקחת עמם ימאי רביעי, אך טרם מצאו מועמד מתאים.

היכון להגבלות במספר היתרי-היציאה שיאושרו בחודשי הקיץ. ארגון בתי-המדרג בארץ, החושש מריקנות בתי חבריה, הפעיל לחץ בכוח זה. כדי למעט את מספר היוצאים לקפריסין, איטליה וסוויץ לצרכי מסחר וריפוי, להרבות את מספר המקיימים בבתי המדרג.

אם אתה מקיד ממשלתי, כדאי לך להקפיד בעבודתך. כמה מן האזרחים הרגילים שיבואו למשרדך לסד עניינים שונים עלולים להיות פקיד משרד במקר המדנה שינצלו דרך זאת לבדוק את התנהגות הפקידים ואת הנוהל כפי שהוא בא לידי ביטוי מעשי. כדאי לך גם לזכור כי כבר הוסכם בין נציבות שרות המדינה ובין המבקר כי המלצות לפיטורין שתבואנה כתוצאה מביקורים בלטיים אלה תבוצענה מיד.

צפה לסכסוך בינמשרדי מעניין כאשר הדואר יתבע לדין את חברת מקורות, הנמצאת בבעלות הממשלה והקרנות, על שהתקינה רשת סלפונים פרטית לאורך קווי המים שלה מבלי לקבל לכך את אישור הדואר כפי שהחוק מחייב. טענת חברת מקורות: ציוד הסלפונים הובא במסגרת השילומים ובאישור הממ"ש שלה. כנראה שהרשות הממשלתית שאישרה את הבאת הציוד, לא ידעה כי הדואר חייב לאשר את הקמת הרשת הזאת.

בקרוב יופחת מספר המומחים הזרים ליד משרדי הממ"ש שלה השונים אחר שמבקר המדינה קבל על ההוצאות הגדולות להקמתם. המבקר זרש להקים רק את המומחים החיוניים ביותר, להגביל את משכורתיהם, תנעות כיום של בין 33 ל-100 דולאר ליום.

דוד הורוביץ עזר להשאר מחוסר עבודה עוד זמן רב אם הממשלה לא תצליח לשכנע את ראשי הבנקים הגדולים לצמצם את דרישותיהם לתקנים בחוק סמכויות הבנק הממלכתי שנגידו המיועד הוא דוד הורוביץ.

קיימת אפשרות כי הסוכנות היהודית תקים משרד אירו-פי גדול בפריס כדי להרגיע את ההסתוריות הציניות באירופה. אלה טוענות כי הספול בהן הוא מוזנח מכיחן שפעולת הסוכנות מתרכזת כיום רק בירושלים ובניו-יורק. השיקול המכריע: פעולת המגביות באירופה מפגרת הרבה, מבחינה ארגונית אחרי אמריקה.

אם אתה רוצה לחזות במשחק כדורגל לפי האסכולה היוניאית, חכה להופעתה הקרובה של נבחרת אוסטרליה בארץ - אחרי גמר משחקי האליפות העולמית המתקיימים החודש בשוויץ.

בקרוב תוכלו ליהנות ממבחר פרטים גדול יותר, ברשת בתי-הקולנוע המורחבת, אליה יתוספו כתיסר בתי-קולנוע חדשים שיוקמו בארץ משך השנה הקרובה. התאחדות בעל בתי-הקולנוע, החוששת מירידה בהכנסות חבריה, רואה התפתחות זו בעין רעה וניסתה, ללא הצלחה, להשפיע על חברות הסרטים שלא לחתום על הסכמים עם בתי-קולנוע חדשים, לפחות בירושלים ובחיפה, בהן התנועה דלה ביותר כבר כיום.

מבנה משרדי הממשלה ישתנה אחר שיגיע ארצה מומחה מינהלה בריטי שיבדוק את ההרכב והמבנה של משרדי הממשלה ויציע את השינויים המתאימים. העלויות להתבצע תוך שנה אחר הבחירות לנסת השלישית והרכבת הממשלה החדשה.

העם

חחית מזג החדשות

פעם בשבוע מופיע על גלי-האתר האמרי-קאיים קולו לוחש-הסודות של דרו פירסון, אחד מגדולי הפרשנים האמריקאיים. פירסון רגיל למסור, אחרי ידיעות היום, תחזית מזג החדשות, טוען כי הוכח ש-80% ככל יניחשך התאמתו.

בחודש שעבר נרעדו כמה ממאוזניו כש" השמיע פירסון את הניחוש כי בקיץ זה תחקיף ישראל את ירדן במגמה להגיע עד הנהר. ניחוש זה היה מבוטס, לדבריו, על תכנת מסוימת שנמלה לידי.

תכנית מסתורית. השבוע נתברר כי אותה תכנית נסלה גם לידי משרד-החנין האמריקאי, שידיעותיו על הנעשה בישראל עולות, לרוב, על ידיעתו של האורח ה" רגיל הנאלץ להסתפק בעתוניו. הנרי בירוד חשב את הידיעה לרצינית למדי כדי להזהיר רשמית את ישראל (ראה להלן).

מה היתה התכנית המסתורית? קשה להניח כי אדם מדיני יתרגש מקיומה של תכנית צבאית ברידא, מן הסוג שכל מטכ"ל בעולם רגיל להכינה לקראת אפשרות של מלחמה. הגחה מתקבלת יותר על הדעת: אנשי המודיעין האמריקאיים עברו על עש"רות המאמרים שפורסמו לאחרונה על-ידי שואמי הסיכוב השני, הסיקו את המסקנה כי קיימת בחוגים רחבים השקפה לוקפת ת מגובשת.

אין ספק כי אנשי-המודיעין שמו לב לפסיקה בראיון המיוחד שניתן על-ידי מנחם בגין למערכת העו"ם הזו (858) בה טען כי אמריקה תשמח להתקפה יש-ראלית על הירדן כדי לזחוק את רגלי הבריטים. על כל פנים, בירוד לא התמהמה לחקן את א"י-ההבנה: הכרותו הקדימה אוהרה למכה, חיוקה את עורפם של מתנגדי הסיכוב השני, ביניהם ראש ממשלת ישראל.

קרוב לוודאי כי בשלהי קיץ 1954 יצטרך דרו פירסון לחשב מחדש את אחוזי נית"שיו שנתקיימו, לנכות ממנו ניחוש אחד שלא נתקיים.

מדיניות

תוקדם או מאוחר

לאחר שישראל עזבה את ועדת שביחת הנשק הישראלית-ירדנית (כמחאה על הח"לטה בענין תקרית מעלה העקרבים), נת"גלה כי האמריקאים אינם מקבלים צעד זה ברצון.

אבא אבן הוזמן למשרד החוץ האמרי-קאי, והוסבר לו כי ישראל חייבת לחזור לועדה. שרת היה מוכן לעשות זאת, ברגע שהדבר יהיה נוח, לא ייתפרש כאובדן הפרסטיז'ה של משרד החוץ הישראלי. אולם אחרים לא הסכימו לכך, טענו שצריך לבודד את מנגנון האו"ם בארץ בהדרגה, להפסיק לפעול גם בוועדות אחרות. צעד ראשון בכיון זה: יציאת נציגי ישראל בשבוע שעבר משיבה של ועדת שבתח הנשק הישראלית-סורית.

בינתיים פעלה ועדת שביחת הנשק ה"ישראלית-ירדנית בלי נציגי ישראל. היר"דנים הביאו בפני הועדה תלונה אחר תלונה, זכה, בדרך הטבע, להחלטות גינוי נגר ישראל. אנשי משרד החוץ וורו לנציגים בושנינגטון לרמז כי ישראל מוכנה לפ"שרה: אם יסכימו האמריקאים לסילוקן של יו"ר הועדה, הקומאנדר האצ'יסון, שהיה האחראי להתלסת מעלה העקרבים, תחזור ישראל לועדה, תעמיד את הענין כאילו לא היה אלא התנגדות לאישיות של יו"ר הועדה.

פה אחד. לאחר משא ומתן קצר ביותר באה התשובה האמריקאית בדרך מוזרה: הועדה למזכירות אר"ם כי שלטונות הצבא האמריקאי הסכימו להאריך את שירותו של האצ'יסון במרחב בשנה נוספת. לי"ש"ראל התברר כי מאציה נכשלה, כי האמרי-קאים תובעים כניעה ללא תנאי. הדעות במשרד החוץ נחלקו. היו שסברו כי בלאו הכי תצטרך ישראל להיכנע, ומוטב מוקדם

• ואיביו המושבע של ג'ו מק"קארתי, איתו התנגס פטאים רבות בחריפות.

מאשר מאוחר. אחרים טענו כי להיכנע עתה יהיה שום אבדן פרסטיז'ה גדול מדי.

האמריקאים לא המתינו לסיום הויכוח בירושלים. בירוד הועיק אליו את אבא אבן וראובן שילוח, הודיע להם כי בדעת ממשלתו לקבוע תוכנית משותפת עם ברי"טניה וצרפת לפיה יופסק כל סיוע כלכלי וסכני לכל מדינה אשר תמצא אשמה בהפרת הסכם שביתת הנשק. בירוד נחפו להסביר שבכל מקרה יתחשבו בזה אם ההחלטה נחקבלה בוועדה פה אחד או לא.

היה מוכן מאליו שאם ישראל לא תהיה מיוצגת באו"שהי ועדה תתקבלנה ההח"לסות פה אחד.

הממשלה

מי תשלם?

עם פרישתו של בן-גוריון היה ברור לחבריו כי אם ירצה ב"י להמשיך בפעילות ציבורית יודקק לכמה שירותים מזכירותיים ואחרים שאין בידיו לממן מה"כ נסתו כחבר ננסת וכרועה צאן. סיעת מפא"י דנה על הגשת הצעת חוק לפיה יאוסטר לראשי ממשלה לשעבר להחזיק כל ימי חייהם על חשבון הממשלה סגל פקידותי מסויים, ליהנות מתקציב ממשלתי להח"זקת מזכירות ולשכה פרטית. חלק נכבד במפא"י התנגד להבאת ההצעה, טען כי היא תתפרש בעיני הציבור כאילו אין ממש ביציאתו של בן-גוריון לחיי חלוציות.

הצרכים המעשיים עשו את שלהם ובי. ג'י המשיך ליהנות משירותי הממשלה. מזכירו הצבאי, סגן-אלוף נחמיה ארגוב, חזר מנסיעה קצרה בחוץ-לארץ, ממשיך, למעשה, לשמש מזכירו ושלישו. ב"י המשיך לנסוע ברכב ממשלתי. מקיים לשכה פרטית בתל-אביב ובשדה-בוקר. איש אינו יודע מי מממן אותה. אנשי מרכז מפא"י מכחישים, על כל פנים, כי המסלגה מכסה את ההוצאות.

המסע החל. ההזמנה של בן ציון דינור לבי. ג'י להופיע בפני החלמ"דים

פרשן דרו פירסון

80% —

ראה, קול קורא במדבר" (ע"ל) נעשתה ללא ידיעתו המוקדמת של שרת, שסבר כי היה זה "צעד בלתי שקול". כי גם שרת עצמו היה רוצה מאד כי תתברר בעיית מעמדו של ב"י. שמת מאד כש"פרצה השערוריה בכנסת. הופעתו של ב"י בכנסת באמבולנס צבאי, העובדה שארגון הכנס נעשה בחלקו על-ידי חיילים שנסאו את הסרט פיקוד הכנס הגדישו את הסאה. הצינונים הכללים הודיעו כי בדעתם להעלות את השאלה בכללותה באחת הישיבות ד"קרובות של הממשלה.

משה שרת פתח בהתייציבות עם חבריו למפלגה, הודיע כי אם לא תרסן כמפלגה את ב"י, ג'י, תחייבו לנהוג כאורח פרטי וכחבר כנסת סתם, לא יתמוך הוא בקו של מפלגתו בממשלה, ייאלץ להודות במקרה זה עם הצ. כ"י, תשובת מפא"י: אין ב"י, ג'י מוכן להיעלם מעיני הציבור

עד לבחירות ואז לשוב באורח סתומי. בי. ג'י. כבר החל במסע הבחירות שלו.

מפלגות

האקטיביזם

(ראה שער)

למראית עין היה הכל בסדר. ממשלת ישראל עסקה בעבודתה הרגילה, בהאר"מוניה יחסית. בניגוד לדוד בן-גוריון, שהתפרצויותיו הבלתי-צפויות עוררו מפעם לפעם סערות, נהג משה שרת, כיושב-ראש ההנהלה של חברה מסחרית מסודרת. ממשלת ישראל היתה מאוחדת ומלוכדת עד כמה שממשלה קואליציונית יכולה להיות מאוחדת.

אולם היתה זאת רק חזית הבית. בתוכו לא היתה זכר לאהרמוניה אישית ולאחדות-דעות. בני צמרת המדינה ידעו: החל מאבק גדול על השלטון במדינה. הוא לא היה מאבק בין מפלגות, אלא מאבק בתוך המפלגות — ובראש ובראשונה מאבק בתוך מפא"י. האיש שעמד בראש מאבק זה נגד ראש-הממשלה היה גבר יפה-תוארו, בעל נעים שחומות צעירות ושערות לבנות.

עוד לפני חצי שנה לא חשב איש ברצינות על האפשרות כי פנחס לבון (פינייה) בטי ירדיו) הוא מועמד לראשות הממשלה. רמו בכיוון זה מצד דוד בן-גוריון בשעת התפטרותו נתקל באוונטיים אטומות. אפילו בן-גוריון עצמו, בנסותו לסכל את מועמדו דתו של יריבו משה שרת, נאלץ להשליך את יתרו על לוי אשכול — אדם נייטרלי-הרוח למדי מהקשפותיו הפוליטיות.

מאז קפץ פנחס לבון קפיצה עצומה קדימה. הוא עוררו רחוק מלסכן ממש את מעמדו של משה שרת. אולם הוא הפך יריב רציני, גלוי ומסוכן.

מנהיג האופוזיציה. בשבוע האחרון נקט משה שרת ביוזמה חריפה, תבע במפ"י כי שרת-הבטחון שלו יפסיק להשמיץ הצהרות הנוגדות את המדיניות המוחלטת של הממשלה. לבון עצמו לא הסתיר ככלל את הפרת המרות, סיפר למאזיניו בבית אחד כי דבריו בכנס קודם היו צודקים — ומגודרים לדעת הממשלה.

היה זה אולי פרוכס כי השר השני בחשיבותו בממשלה, נושא תיק-הבטחון החיוני, הוא מנהיג האופוזיציה. אולם לא היה פרוכס גדול יותר מעצם המצב במדינה, בה אין כלל שלטון ואופוזיציה מוגדרים.

המחלוקת האמיתית עוברת בכל מפלגה. היא נוגעת לשאלת השאלות של המדינה: המנהיג כלפי הערבים. אין זו מחלוקת רעיונית — מלבד השמאל הקיצוני, היחיד השולל את המשטר הציוני כולו, מאוחדות כל המפלגות באמונה שלא יתכן שלום עם הערבים בדור זה, וכי ישראל תישאר כמעט לעולם-ועד מובצר מנותק, שנואה על שכניו תיה ומוכנה להתקפתן. אולם בתחום תפיסה כללית זו ישנם שני מחנות יריבים.

הקו של הרוב, המתגשם בדמותו של משה שרת, מושתת על ההנחה כי אין בכוחה של ישראל לשנות את המצב הקיים, וכי עליה להתפסק בהתנוונות ליד הגבול ובתמרוניה דיפלומטיים בירה הבינלאומית. הקו של המיעוט, המיוצג בפועל על-ידי פנחס לבון, מאמין כי על ישראל לנקוט בקו "אקטיביסטי" כדי לשנות את מצב המדינה בפעולה יזומה.

האל ונביאו. המחנה של שרת כולל את כל חברי הממשלה, מלבד לבון ויוסף טרילין, את הרוב המוחלט במפא"י ובצ"כ, את הרוב במפ"ם, את המפלגה הפרוגרסבית והסיעות הדתיות. הוא שולט במגוון מפא"י, במסודותיה הכלכליים האדירים, ובבטאניה העיקרית דבר.

המחנה האקטיביסטי משתרע מתנועת החרות, דרך סיעה קטנה בקרב הצ"כ, עד למעוז המפ"ם, בהנהגת יצחק טבנקין, יגאל אלון וישראל גלילי. יש לו אחיות מה במפא"י, בבטאניה הרשמית העלוב הדור, הוא חוסה תחת צל המיתוס הבנ-גוריוני ונשען על ראשי הנוער המאורגן בשירת המדינה.

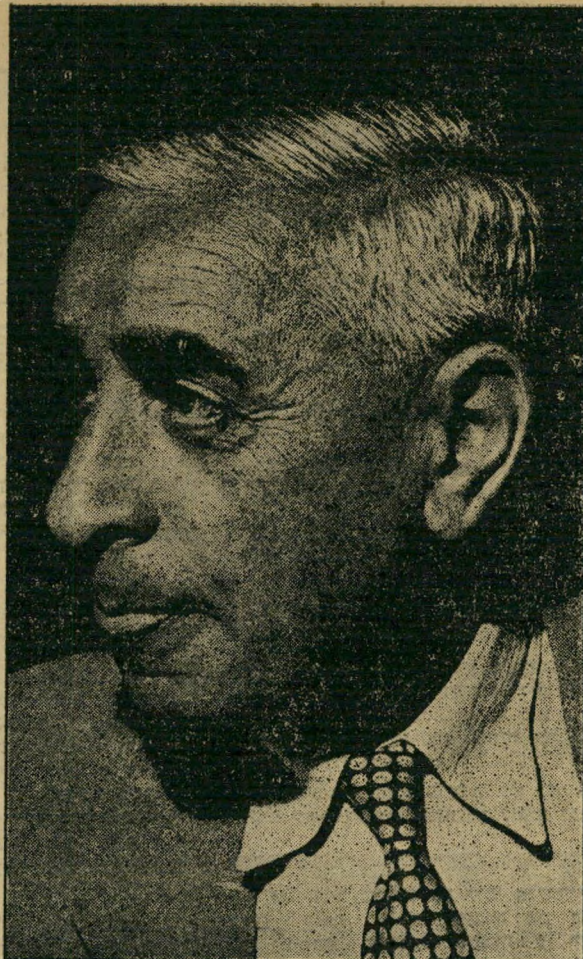
המעוט סבור כי משה שרת הוא אסון למדינה. על אף ניגודים אישיים חריפים במחנה מגוון וססגוני זה, הרי סיסמתו המעשית היא, כיוני 1954: "אין אלוהים מלבד בי. ג'י. ופנחס לבון הוא נביאו".

על תכנית המים האמריקאית.

שרת

— על לשון

לבון

— לשון נופל

אלא מן הרגש התה-הכרתי, פרי חינוך הילדות, שכל התקרבות בין היהודים לעמים אחרים היא בגידה לאומית, "התבוללות", הדרך לשמדי.

היתה זאת השקפת-העולם שעורה ליהודים דים להחזיק מעמד בגיטו. היא לא נולדה במדינה ריבונית.

פרחח בן 15. ההתפעלות המשפחתית מן הנער המבריק לא היתה חסרת-יסוד. פנחס הצעיר, שלמד אצל מורים פרטיים ונסע רק פעם בשנה לעיר-המחוז טרנופול כדי לעמוד בבחינות, הצטיין בתפיסה מוזיקלית, מצא די זמן כדי לעסוק בפעולות תנועת-הנוער השומר.

הוא הצטיין פחות בקבלת מרות. כש נכנס ללימודים סדירים בגימנסיה הפולנית לשם קבלת תעודת-בגרות, עבר על איסור מפורש שבא למנוע את השימוש בכל לשון אחרת מלבד שפת-המדינה. כשנתפס על-ידי המורה לספרות פולנית משוחח באדיש אולם במסדרון, היה צפוי לו גירוש מידי אולם המורה חס על תלמידו המצטיין, שוכח בתום השנה לתהילה מיוחדת, משגשג חיבורו על ספרות פולין למיניסטריון ה"חינוך כיצירת-מופת. כיום אין לבון מוציא מפיו את הגה אחד בפולנית.

לפני כן קרה מקרה שעשה רושם עמוק במשפחה, הטביע את חותמו על אוסיו של לבון לצנח. בשנת 1921 נערכו הבחירות האזוריות לטיים, הפרלמנט הפולני. עקב החרמת הבחירות על-ידי המעוט ה"אוקראיני הגדול, יכלו גם מפלגות יהודיות קטנות לקחת ליצוג גדול בבית-הנבחרים. ריכזו את כל מאמציהן במערכת. לעיר קופצי'צנצה בא אחד התותחים הגדולים של פועלי ציון שחאקי, הסיעה שדגלה בתורת מארכס. אנשי הפועל-הצעיר, הסיעה האנטי-מארכסיסטית, לא ידעה את מי להעמיד נגדו בויכוח בבית-הכנסת. מחוסר ברירה בחרו בתלמיד בן ה-17.

היה זה קרב של דויד וגוליית. אחרי שהמנהיג הקשיש חצב אש ולהבות, קם נגדו הנער, שנראה כפרחח בן 15, סתר לחלוטין את כל דבריו. הקהל פרץ בתרועת ההלהבות, הוציא את הצעיר מבית-הכנסת על כתפיו.

מהרגלי. מאז מכור פנחס לבון ל"אמנות הפולמוק, כשם שמכור אדם לביסק או לסמים משכרים. יתכן ואין אדם בורה הציבורית-הישראלית המסוגל להתמודד עבו בספורט זה, ולבון יודע זאת היטב. בכך

אמו, הנריאה-אלטה, שמתה בהיותו בן 14, היתה אשת עסקים מעשית, ניהלה את עסקי המשפחה והוריש לה לבנה הגיון חותך. הגיון קיצוני הכפוף לאמונה חסינית שאין מקורה בעולם ההגיון — זהו עיקר אוסיו של לבון, לפחות בעיני ירדיו.

תכונה אופיינית בולטת אחרת הנה אף היא פרי ילדותו. פנחס לבון הוא הצעיר בין חמשה אחים ואחיות. ילד-הפלא המ"פונק של המשפחה משחר געוריו. מכאן בטחוננו העצמי העצום, המגיע לממדים של יהירות מרגיזה ביחסי-אדם ובהוסעות פומ"ביות, תכונה שרכשה לו אויבים בלתי-ספורים.

לידה יוצאת-דופן. כל דבר בפנחס מרגע לידתו ממש, היה בלתי-רגיל ויוצא דופן. מכיוון שנולד ביום הראשון של חודש אב, לפני 50 שנה, חלה ברית"ה המילה בעשרת הימים בהם אין יהודים דתיים אוכלים בשר, לאות אבל על חורבן בית-המקדש. אולם לפי המסורת מותר להפר כלל זה בשעת ברית-מילה — והופעת האח הצעיר סיפקה למשפחה כולה סיבה רצויה לחשוט טרה שלמה ולאכלה בתיאבון.

אנשים הנוטים להתעלם מהשפעתה העצומה של הדת היהודית על מדינת-ישראל כיום, ימצאו בחייו של לבון את ההוכחה החותכת לטעותם. פנחס לבון אינו, לא היה מימיו, דתי אדוק. אולם השקפת-עולמו עוצבה על-ידי אמונת מולדתו האנליציטית, קופצי'צנצה, ואחר-כך בלבוב. שם התבגרה נפשו בדוסיסים המסורתיים המקובלים, כשם שעוצבה נפשו של דוד בן-גוריון בחדר של פלונסק: על-ידי השקפה שראתה ביהדות עם עולם, עם נבחר אשר תהום פעורה בינו ובין כל העמים הגויים.

לבון ראה את הערבי הראשון בחייו כשהיה בן 25. הוא הודה בגלוי-לב גמור, לפני חודש, כי הוא מתנגד לכל השתלבות ישראלית במרחב, מפני שתגרום לערבי וציה" — להתקרבות תרבותית שתשהה את רוח העם היהודי. בתשובו האחרון אין גישתם של בן-גוריון ולבון לבעיות המדינה נובעת משקולים פוליטיים צוננים.

* הבכור היג, מנהל חברת השיכון ההסתדרותי; צבי, מנהל חברת שיכון פר"סית; האחיות שיינדל, הנשואה באמריקה; האחיות חווה, אשתו של פקיד המשביר-המרכזי ולשעבר מנהלת בן-שמן.

ריב הבקע ואשתו. למנהיגי שני הפלגים האקטיביסטיים הקיצוניים, יגאל אלון ומנחם בגין, היה זה בלי ספק מזור להכיר בעובדה זו, כי בשלב המכריע של המאבק להקמת המדינה היה פנחס לבון אחד הדוברים העיקריים בעד ההבלגה, נגד המאבק בכל צורותיו. לא רק אנשי אצ"ל והפלמ"ח ראו בו ממשול מרגיז, אלא גם דוד בן-גוריון, שפסח על שני הסעיפים, לעג לא פעם ללבון הצעיר. איש אמונם של וייצמן-שפרינצק-שרת-קפלן, מתנגדי המאבק המושבעים.

כיצד הפך לבון תוך עשר שנים את עורו? התשובות על שאלה זו שונות כשם ששונות הדעות על האיש עצמו. שונאו הרבים, הסבורים כי הוא מיקיאחלי ציני חסר כל עקרונות, מאמינים כי הס"חובב עם הרוח, החליט לרכב על הסוס האקטיביסטי מפני שקיווה לצנח בעזרתו על מתחרהו העיקרי, שרת. ירדיו, המעטים יותר, רואים את הגורם בהגיון הבריאי של אדם המורה בטעותו.

לפי דעה זו התנגד לבון למאבק מתוך דאגתו העמוקה למפעל ההתישבות, ואמו נתו כי המאבק עם הבריטים יהרוס את המשקים. הוא לא האמין כי אפשר לגרש את האנגלים מן הארץ, ראה במלחמה נגד משחק-סוקר מסוכן בשלום האומה.

אפשר לומר כי הוא ראה את היחסים בין הישוב והאנגלים כיחסיים בין בעל ואשה שהסתכסכו, סיכם אחד מאוהדיו המושבעים את עמדת לבון או. הווג לא יכול להיפרד בגלל הילדים. לכן היה צריך למצוא דרך כל שהיא לחיות בצחצח. פינייה דגל בפשדה כזאת.

אולם משנוכח לבון לדעת כי הריאליזם שלו לא היה ריאלי, וכי האנגלים השתלתי, החליט שלא לחזור על השגיאה שנית. הוא עבר לקו הקיצוני ההפוך, לזעזע עתה בגלוי, מעל במת הכנסת, לפעולתו הדים לומטית של שרת.

ירד-הפלא. שתי הדעות הנוגדות על תכונותיו של לבון נובעות משתי תכונות נוגדות באופיו. הוא ירש אותן מהוריו.

אביו אברהם-יוסף, שמת לפני עשרים שנה משבץ-הלב בשעה שהתרחץ במקוה תל-אביב, היה חכם יהודי, נצר משפחת חסידים, הוריש לבנו את היסוד האירצי-יוגלי, שהתחיים רגילים לקראו לו "חזון".

* ששמו היה אז לוביאניקר.

משמשת כר לראשו. את לימודיו זה: לחלוטין.

כשנודע הדבר למשפחה, שלחה את ה" אחות חווה, המבוגרת בשנתיים מפנחס, באותו סדר משפחתי להשיגה על הסטודנט. האחות לא סבלה חכמות: היא סתבה את מכנסיו ואת נעליו של האח כדי להכ" ריחו להישאר בחדר וללמוד. הוא עשה לנו את המוות" נזכר אחיו, זליג, "הלי" מודים שלו עלו לנו בדמיה, תרתי משמע."

אולם טיפול האחות הנמרצת הצליח. לבון סיים את ארבע שנות לימודיו, אמר עליו הפרופסור קארו, מומחה בינלאומי למשפטים שהיה מחנכו: "פנחס זה נושא כביסו את מטה המרשלים!" גם הוא לא תיאר לעצמו, מן הסתם, עד כמה הת" קרב הניחוש להגשמה: לבון אמנם לא הפך מרשל, אך כשר"בסתון הוא במיונה על המרשלים.

מתקופת הלימודים שרדה בפנחס אהבה עזה לאחותו, גם כיום הוא סר לעתים קרובות לביתה בחולון, מתעץ עמה בכל ובר חשבו.

מעשה שחור. בשנת 1929 הגיע לבון סוף סוף ארצה עם הקבוצה הראשונה של גורדוניה, עבד בעבודה שכירה בחדרה עד שהצטרף, כעבור שנתיים, לקבוצת חולדה. אולם לא ניתן לו זמן רב להקדיש לעבודת הכפיים: יותר ויותר שקע בפעילות למען גורדוניה. ו"חבר" הקבוצות. גם כיום הוא עוץ שייך רשמית לקבוצה, מבקר בה לעתים כשבתור ובחגים.

בסוף שנות השלושים שלחה אותו ה" מפלגה להשתלם בבית" הספר הגבוה לכל" כלה בלונדון, שם הופתע על"די מלחמת" העולם, נאלץ לחזור ארצה בדרך הארוכה מסביב לכף התקווה הטובה. נסיעה זו נתנה לו את ההודמנות למעשה אופייני נוסף של הפרת משמעת: כשביקר בחברת ידידים לבנים וכושים במסעדה דרום"אפריקאית מפורסמת, נדרשו השוורים לצאת. לבון סירב, הגיע את חבריו לשכור את האילים כולו לאותו ערב, לגרש את כל שאר האורחים.

בתקופה זו עלה כוכבו בהסתדרות. השפעתו גברה והלכה במרוצת השנים, על אף פולמוסו החריף עם בן"גוריון, עד שחזר לשורה השניה של מנהיגי מפא"י ערב מלחמת"העצמאות. בניגוד לשרת לא התנגד ברגע האחרון להקמת המדינה, כש" תזרות (שהטוב ביותר שהיה עד אז ומאו") מוכן לקפוץ לשורה הראשונה.

אהבה בשווייץ. לפני כן קרה משהו ששינה את אורח חייו. לבון הגרוסיי, * רמז לאימרה מפורסמת של נפוליאון, שהכריז כי בצבאו יכול כל חייל לעלות בדרגה אם יצטיי, נושא בילקוטו מטה של מרשלים.

אחרי תקופה קצרה של נשואין.

צפונה סכנה גדולה: בלהט הפולמוס נוטה לבון לשכוח את מטרת כל יוכוח תרבותי — לשכנע את הזולת, הוא יכול לפצוע את יריבו בפע"מחת נפשיים, לעורר את שנאתו הנצחית. על"די תנועת"יד של זל" זול או מבט ציני הוא יכול להקפיד את יריבו.

לעתים קרובות מאד בחייו הפליט תחת השפעת סם משכר זה דברים שהיו בחזקת אסון לפי מנהיגי לאומי, הדוגמה הקלאסית: לפני שנה, אחרי שאנשיו הואשמו בשבירת ההיטים של פלאחים ערביים בשעת חיפוש בכפרי המשולש הכריז, בציניות ארסית כי הרהיטים, "לא עשויים ממהגוני" — כאילו מותר לשבור את הפציון הדלים של אדם מרוד מפני שאין ביכולתו לרכוש הפצעים יקרים יותר. פסוק מוזר זה בפיו של אבי ההתישבות"העובדת ויוצר תנועת" נוער סוציאליסטית עורר רעש מסביב ל" כדור"הארץ, רכש ללבון את הכינוי "מהגוני".

לעומת לשונו השנונה של משר שרת, בעלת הפסקים המודוים והמלו" טשים, יוצרת לשונו של לבון תומחה גפריתנית.

סכנה גדולה עוד יותר צפויה ללבון מן העובדה שנוצחון בפולמוס נראה בעיניו לעתים, כנוצחון של ממש. אחרי ש"דפק" את הנרי בירוד נבואם מבריק בכנסת, יכול היה להידמות לו כי אכן ניצח את השליט האמריקאי של המרחב — אף שהמ" ציאתו לא השתנתה במאומה.

לשם מה ללמוד? בגמר הלימודים בנימיניה החליט לבון להקדיש את כל מרצו למפלגתו — הפועל הצעיר. תנועה זו, ש" דגלה בחזרת א. ד. גורדון, האמינה בחייד השם היהודי על"ידי שיבה לארמה והי עבודה, הניחה את היסוד לתנועה הקיבוצית, בניגוד לפועל"ציון שמאל, ובניגוד למג" היגי אחרות העבודה מסוגם של ברל כצנל" סון ודויד בן"גוריון, שללה המפלגה מן מלחמת"העצמאות את מלחמת"הממדות ואת האינטרנציונליות. את תורות מארכס ובן" ריכוב, היא היתה לאומנית, דגלה בשפה העברית בעבודה עברית. לבון החליט שאין טעם להמשיך בלימודיו.

לשם מה צריך חבר"קבוצה להיות מל" מד?" שאל את אחיו ואחיותיו הבכורים. אולם מועצת"האחים החליטה אחרת: פנחס חויב לבקר באוניברסיטה של לובו, ללמוד משפטים. לצורך זה השאירה לו המשפחה בעלותה לארץ, סכום כסף הגון, החשבון: פנחס הסטודנט יחיה מן הריבית, תחיר בתום הלימודים את הקרן למשפחתו בארץ, שתקים בה בית.

כר של כרוזים. אולם משנעלמה ה" משפחה, קפץ לבון בשתי רגליו לתוך הקליחת הפוליטית: יחד עם כמה חברים יסד את גורדוניה, תנועת"הנוער של הפועל הצעיר. לצורך זה הוציא את כל הכסף של המשפחה, כמעט רעב, ישן על שולחן בשני חורי התנועה, כשערימת כרוזים

איך לתרגם סחזה

סוף סוף הגיע הרגע הגדול. הצי"באטחיסקאמרטרון החלים להציג את הנרי הרביעי (מאת ש. ויליאם). ציימבי, מנהל התיאטרון וכוכב הבמאים שלו רץ מהר בטקסי ספיישל אל מוסקה שפיץ, המתרגם, שזכה בשעתו לפרס חיים חפר על תרגום המופת ליצירת המופת עלי כבא הולך העירה.

"מוסקה", אמר ציימבי, איפה אתה אווז ? "גמתי את חוזה במערומיה, ועכשיו אני באמצע ראשומון, רק שזה חולך בקושי, מפני שאני מתרגם את זה מיאפאנית."

"עזוב את ראשומון", אמר ציימבי, "אנחנו מוכרחים לתרגם אחת שתיים, תוך שלושה ימים, את הנרי הרביעי, מפני שחל שינוי בתכנית ו" "טוב", אמר מוסקה שפיץ, "אז ניגש מיד לעבודה. הבאת את האורגינל בגרמנית?" "הבאתי ועוד אין הבאתי", אמר ציימבי, "מזל שאני עוד זוכר קצת גרמנית ו" והם שניהם ישבו לעבוד. ציימבי היה מקריא את האורגינל הגרמני של ש. ויליאם, ומסביר את זה באידיש למוסקה שפיץ, מפני שהוא לא יודע גרמנית. ומוסקה שפיץ היה מתרגם מאידיש לעברית.

בצהרים גמרו כמעט את כל המחזה, מפני שהעיקר זה הזריזות, והלכו לשתות קפה. בערב גמרו את הכל, והוסיפו ליטוש אחרון. ההצגה היתה מפורדת. כל המבקרים גמרו אומר שהצי"באטחיסקאמרטרון עלה על דרך המלך, ושיבחו במיוחד את התרגום, שהיא פסיפס אמנותי מעשה חושב המוסיף לנו כבוד ויקר.

לאור ההצלחה טופדים להקים בקרוב תיאטרון נסיוני, שם יוכלו מתרגמים צעירים כמו טשרניחובסקי ואלתרמן לנסות גם הם את כוחם. כה לחי !

בן ה"44, הכיר בשווייץ את לואי אלשטיין, צעירה ליטאית בת 26 שעברה את כל מדר"י מחנות"ההשגדה, הופצצה על"ידי הגרמנים כשהפליגה לשבדיה, נכוחת קשה. הוא התאהב בה מיד, חינך אחריה במרץ, הביאה ארצה, נשא אותה לאשה בבית אחותו, חווה, בעצם ימי המלחמה.

עם אשתו החדשה גר בדירה קטנה, בבית ישן ומוזנח ליד הירקון, כשקיבל מיד בן"גוריון את מנויו כשר"החקלאות, הוא היסס לקבלו, מתוך גימוק שאין לו כל מושג בשטח זה, אך נכנע לחץ המפלגה. עד היום סבורים ירדיו כי היתה זאת מנימה זדונית מצד בן"גוריון "לדפוק" את הפולמוסן החריף, שהרגיו אותו לעתים כה קרובות. דבר אחד בטוח: לבון נכשל בתפקיד זה כשלוש חרזין.

עמדת המפתח. הלקח לא בוזבו. לבון החליט שלא להיכשל שנית, לא להי" תקע שוב במבוי סתום. כשהרית את הס" תלקותו הקרובה של בן"גוריון, מיהר ל טול לידיו את חיק הבטחון, שהוא ביש" ראל עמדת"מפתח בעלת השפעה עצומה. בני ג"י מסר"לו את התיק ברצון: אף שלא היתה לו חיבה מיוחדת לאיש, ידע שהפאן מיד לאבן"נגף בברוכו של משה שרת. מלבד זאת ידע כי השקפתו הפוליטית של לבון התקרבה, עתה, להשקפתו שלו.

לבון ניגש לעבודתו במרץ. עוד בימי היותו ממלא"מקום שר"הבטחון בלבד, עבר בשקידה ממחנה למחנה, סירר ביחידות, הכיר מפקדים. הוא עשה את כל אשר ביכולתו כדי לתת לקבוצה את התרגשה שהוא ישמש לה אבא בממשלה. גישתו האקטיביסטית הקיבוצית עזרה לו אף היא בדרך זו.

אולם קשה לאיש כמו לבון לרכוש יידיים אמיתיים. חסרה לו האהדה האנושית הטבעית לזולת, המסגלת את המנהיג להבין את נפש רעהו. על אף היותו איש משפחה מסור, השולח פרחים לקרוביו בכל הז" דמנות, לא הצליח מעולם לגבש מסביבו חוג אוהדים אמיתי, המסורים לו בלב ונפש.

מרד הנפיים. לא מכבר נתן דוגמה אופיינית: בניגוד לרצון לבון החליטה הממשלה לתת לפרטיזנים נכים את ארזן הזכות כמו לנכי מלחמת"העצמאות. כש" צורך הטיפול בנכים אלה למחלקת השיקום במשרד הבטחון, הגיב לבון בצורה חותכה ואופיינית: הוא הודיע שיעביר את הטיפול בכל הנכים, כולל נכי מלחמת העצמאות, למשרד העבודה.

תוך כדי להט הפולמוס שכח דבר אחד: הרגשות הטבעיים של נכי המלחמה. טיפול מצד משרד"הבטחון היה הבעה של תודת" האומה. העברתו למשרד"העבודה גראה, כעניינה, הכפיכתם למקרים סוציאליים. הם

איימו על לבון במר" אורחי, בהפגנות נכים ובפלישה למוסדות הממשלה — מרד שהיה יכול לשבור את מעמדו של כל שר בישראל.

כשסופר על כל העניין לבני ג"י בשדה" בוקר, קבר את ראשו בידיו, הפליט מיואש: "הוא לא מבין... הוא לא מבין..."

התנאי הגדול. אולם לבון הוא בעל כוח רצון, והוא יודע את מטרותו: המקום הראשון, כשישב השבוע בדירתו הממשל" חית בת ארבעה החדרים ברחוב השופטים, תל"אביב, בחזר"עבודה המרוהט בטעם טוב ושקט, בלן מאות ספרים פוליטיים והיס" טוריים בעברית, אנגלית, גרמנית, אידיש ופולנית, היתה דרכו ברורה לפניו יח" לוטין: מאבק בשרת, המבוגר ממנו בעשר שנים, ליכוד המחנה ה"אקטיביסטי".

היה זה גם ברור לכל שאר מנהיגי מפא"י. רבים מהם קבעו את מקומם מא" חזירי שרת — בניניהם דוב יוסף, גולדיה מאירסון, זלמן ארן, אהרם שפירא לוי גיטראליות זהירה, כמו מרכי נמר לוי אשכול, אולם הכוחות האמיתיים הפועלים בארץ אינם תמיד גלויים לעין. כמה מהם, המשפיעים מתחת לפני השטח ושהם למר" אית עין בלתי"פוליטיים, טועלים לטובת לבון.

תקוותיו של לבון אינן תלויות בתה" ליכים ארוכי"טוח, בניגון סבלני של סיעות, באינטריגה מפלגתית. תקוותו האמיתית כרוכה בהתפתחות סתאומית, מפתיעה, ש" תועזע לפתע את המבנה הפוליטי, תעורר את ההמונים ותיצור דרישה המונית אדירה לפעולה אקטיביסטית. במקרה זה, מקחה לבון, יציף הגל את יריבו, ישא אותו אל המטרה.

בתנאי אחד: שברגע זה לא יחזור דוד בן"גוריון משרד"בוקר ויטול שוב את רסן השלטון לידי.

המשק המסגרת הקבועה שורות צפופות של מכוניות פאר, שה" קיפו את בנין הבימה בצהרי יום בישוי על המאוור החשוב, המתרחש בתוככי הבית: הסיפה הכללית השנתית של הת" אחדות בעלי תעשייה שלא חרקה ממסגרתה הקבועה.

על הבמה הופיעו האמנים הקבועים:

אות קין

שייך מונזים, יוני 1954

אריה ("הזקן") שנקר בא, כרגיל, באיחור של שלושת רבעי שעה בלחית מוכיחו הממושקף והנאמן אברהם קוסטל. ליד שולחן הנש אות ישבו ששה שרי ממשלה וכשלושה תריטורים מנהלי מוסדות פיננסיים וכלכליים חשובים ומאחוריהם כמאה אור"חיים מוזמנים.

התעשיינים, שלא גילו עניין מיוחד ב"אסיפה, נאלצו לשמוע את קריאתו המ"שעממת של "הזקן" מתוך עזרות פיסות נייר, כתובות בכתב קליגרפי מנוקד, משך שעה וחצי. החשובים ביניהם יכלו לקרוא את הנאום מעל תשעה דפי סטנסיל. הנאום לא הכיל שום הפתעה או חידוש. "התע"ש"ינים זקוקים לאשראי" וה"העבודה יקרה מדי" היו הנימוט שעברו כחוט השני בנאום הארוך, גילו שאחר הסרת הקיצוב וה"פוקח שוב אין לתעשיינים על מה לריב ביניהם לבין עצמם.

משפט

סיפורה של אם

אשה גבוהה ואצילה, שבפניה הורג נראו סימני יופי מבעד לצעיף קודר והטרגדיה חיתכה לתורה במשרד המסחר והתעשייה, ירושלים, גבר ממושקף בעל שערות שח"רות וישראליות, עבר לידה, עצר תחתיו, הביט בה רגע ושב אליה להציג עצמו.

היתה זאת הפעם הראשונה שקטרינה סנש ראתה את קסטנר. הוא היה מנומס, נחפז מעט ונבוך מעט. מה היא רוצה כאן? מחכה לתעודות? מייד, הוא יסדר את זה ללא כל עיכוב.

קטרינה סנש דחתה את ההצעה האדיבה, במקום זה שאלה אותו: "מדוע לא עזרת לי אז? מדוע לא עזרת להציל את בתי חנה מהתליינים הנאציים? האם זה היה מוטב מדי בשבילך?"

"לא, לא עבודתי היתה מסוכנת."
"האם היא לא היתה חשובה מספיק בשבילך?"

"לא, אל תאמרי זאת. היא היתה לנו חשובה מאד ויקרה מאד."

"אם כן, למה לא סיפרת לנושיא ההסתדרות הציונית, קוממו, כי חנה בהונגריה, נ"מאסר?"

הפקיד הביא את התעודה המבוקשת. קטרינה סנש אמרה שלום, הסתובבה על עקביה ויצאה שותקת מן המשרד. קסטנר נשאר עומד תחתיו.

"אין שאלות." השבוע, כעבור שנתיים נספות, הופיעה קטרינה סנש על דוכן העדים של בית המשפט המחוזי בירושלים כעד הגנה במשפט גרינוולד-קסטנר (העולם הזה 845, ואילך).

צעיף הזמן התעבה במקצת, אך היא היתה זקופה ועצורה ואצלה כתימיה, כ"באותו יום בו הובאה לפתח חנה הגולה במשרד חיל המודיעין ההונגרי, "כאם — ככתה", עבר הרחש באולם בית המשפט.

מעולם לא סופר סיפורה של חנה סנש בלשון חייה וסגנונית כפי שסופר הפעם באולם בית המשפט הדומם ביראת כבוד, רבים באולם זכרו כיצד חלפה לפני חוד"שיים, אגדת הבורים של יואל פלגי עם הרוח הגדולה. היא ידעו כי סיפורה של חנה סנש יישאר לעד: אין רוח גדולה מספיק להשיב אותו ממקומה.

קטרינה סנש סיפרה כיצד התדפקה על דלתו של קסטנר משך שבועות, מבקשת את עזרתו. מעולם לא זכתה לראיון, הוב"טחה על ידי פקידיו כי "הכל בסדר."

עם תום סיפורה של חנה סנש חיים כהן, הורע בשקט: "אין שאלות."

מבחינה מוסרית היה זה יומה הגדול של ההגנה.

שתי מכות. ביום הקודם החל הס"ניגור, שמואל תמיר, בהבאת עדיו. הרא"שון בהם היה הנאשם עצמו, מלכיאל גרינ"ולד, שניצל את ההזדמנות להשיב ל"פרקליט המדינה (שתבע אותו למשפט) מנה אחת אפיים. אמר גרינוולד בהצהרתו בת 40 הרגעים: "... פרקליט המדינה קרא לי פסיכופט. אם כך, כיצד זה קרה ש"פסיכופט ולא פרקליט מדינה לקח על עצמי לגלות את האמת על השואה באירופה?"

לא היתה זאת המכה היחידה אותה ספ"חיים כהן מאז החל הסיכוב השני: עוד

קודם לכן הביע השופט, בנימין הלוי את תמיהתו על כך שדו"חו הסודי של שרת מצא את דרכו למעריב. השופט הצ"ע לפרקליט המדינה לנקוט בצעדים המתאימים. חיים כהן הרסין ראשו, כמקבל את העצה.

דת

איום מפורש

הלמידה השמינית סבורים מאז כי אחד הקשים בספר התנ"ך, אותם הם צריכים לדעת היטב כדי לעמד בבחינות הבגרות, הוא ספר איוב. כדי להבין את פסוקיו המסובכים הם נעזרים בהסברותיהם של חצי תריסר מפרשים.

לפני חודש נוסף למבחר פירושי איוב ספרו של נשיא האקדמיה ללשון העברית, פרופסור נפתלי טור"סיני, ספר איוב עם פירושו חדש, אותו הכין לפרוס משך 40 שנות מחקר.

בטרם הספיקו התלמידים לחוות את דעתם על החידושים הרבים בפירושו החדש, נעצו עיניהם לא"אוהדות בספר, שהוצג בתלון הראוה של הוצאת יבנה, תל"אביב, העיניים הציצו בודאי גם לתוך הספר, נפגעו מחי"ושו של טור"סיני."

מרכי חזן * שתנו העופות שלו גובלת עם בית השחיטה ראה את איטיות קצב העבודה, פנה לאגודת השוחטים, דרש שוחטים נוספים. חזן לא נענה, הביא לחנות את ניסים ערב, 74 שוחט בעל וחק של 56 שנים, הפקיד בידיו את חיי עופותיו.

"שוחט שלם". בהגיעו ארצה לפני 14 שנה מבולגריה נבחן ערב אצל הרב הראשי הספרדי בן"ציון חי עוויאל, ענה כיאות על מספר השאלות שנשאל, תיקן את התלף שנפגם על ידי הרב עוויאל, לשיבת רצונו של הרב, ערב קיבל תעודת שוחט שלם, המרחיבה את להב חלפו גם לבהמות, לא רק לעופות.

האישור לא סייע לערב להכנס לאגודת השוחטים שהכניסה אליה קשה כהשגת כרטיס מנוי לתזמורת הפילהרמונית, רק כשמישהו עובר לעולם הבא אפשר לתפוס את מקומו, וגם אז בקושי רב. כי הכמות הכללית של העופות הנשחטים בתל"אביב צריכה לספק מחייה מכובדת לחברי אגודת השוחטים.

הרבנות נלחמה לדעת כי חזן מעסיק את ערב גם לאחר חג הפסח, פרסמה כרוז על כתלי בתי הכנסיות ובתי"ממכר לעופות, הודיעה שעופותיו של חזן, הני"חטים על ידי ערב, הם טריפה ופיגול.

תחרות הפרסים של "העולם הזה"

השבוע נערכה ההגרלה בין 1012 הפותרים נכונה (ראה תמונות) אחרי שרואה החשבון שיום פרושנסקי עבר על כל 1893 התשובות שנתקבלו, פסל את הפתרונות המגתי-נכונים, בפרס הראשון — נסיעה לרוך ושוב לאירופה — זכה הקורא דנני, רחוב מספר 2 לוד, הרשימה המלאה של 99 הזוכים הנותרים תפורסם בגיליון הבא של "העולם הזה".

העובדה כי ערב הוא שוחט שלם ומאשר לא הספיקה, הרבנות קבעה כלל חדש. הופך אוטומטית לפסול.

נוער

דרך הטבק

לפני שנה הורכב מחברי קיני שומר הצעיר גרעין בשם גדיש, אנשי גדיש ה"גייסו יחדיו לצבא, עברו לנח"ל, התחייבו להשלים או להקים, כתום שרותם הצבאי, קיבוץ.

לפני שהתגייסו עברו חברי הגרעין סמי"נריון רעיני בגבעת הסיבה ובסער למדו להכירי אחד את השני, היכרות זאת כבר גילתה סימני פילוג ראשונים. מספר נערים התעלמו מהסיסמה השומר אינו מעשן ו"החלו להעלות תמרות עשן.

אם חשבו אנשי מזכירות השומר הצעיר כי בצבא תקויים הסיסמה, טעו. המעשנים שלא רצו להרגיז את חבריהם, עישנו בסתר, התעלמו מהודעת הגרעין כי הוא עצמו יחליט על המועד בו יהיה העישון מותר... הם גם לא קיימו את דרישת הגרעין למכור את תלושי הסיגריות, למסור את תמורתם לקופתו.

רח הטבק השרוף הגיע לאפים הנכונים ואחרי שכמה מעשנים התחילו לעשן אפילו בפומבי הוחלט על ויכוח כל"גרעיני בקן

*אבי טגן אלעזר חזן, הטייס שניטפה בתאונת מטוסו, (העולם הזה 845).

** איסור אחר לשומר חל על השתייה.

מרכז בתל"אביב, הצעקות והנאוים על נושא העישון נמשכו מחצית יום, הסתכמו באיסור מחיש של העישון.

הכנס הכל"גרעיני לא הסתפק בהחלטות, הודיע גם על צעדים נגד הממרים. חמישה הוצאו מן הגרעין, שלושה חזרו מדרך הטבק ושניים אחרים הושארו בתנאי שייגמלו מהרגלם הרע.

הבעיה העיקרית עתה היא חמשת המ"עשנים למרות הכל, הוצאתם מן הגרעין לא הרחיקה אותם ממנו, חודות למסגרת הצבאית של מחלקת נח"ל, המאחדת עדיין את המעשנים עם הלא"מעשנים.

מנגנון

התשלום האחרון

יצחק פיינגולד כמעט והתמקע מרוב כעס, זו הפעם השנייה שהודח לשלש מתחת ל"ולת דירתו בגבעתיים, הוא התהרהר לאביו לבוא ולשלם את מס הכנסה המגיע מ"מנו. הדבר לא היה מרגיז כל כך לולא התייתם פיינגולד הצעיר (27) מאביו לפני חודשים מספר בלבד.

באין ברירה שלח פיינגולד את תעודת המוחל של אביו, צרף מכתב הסברה לאגף מס הכנסה, דבר לא עזר. הופיעה ההח"ראה השלישית. פיינגולד התיישב ליד שול"חני, ביקש את גובה מס הכנסה לבוא ולקבל את הכסף.

כעבור יומיים בא הפקיד, קיחה לתשלום במוזמנים. במקום זה ביקשו פיינגולד באדיבות רבה, להילוות אליו, הרכיבו על אופנועו, הסיעו אל בית הקברות בנחלת"יצחק. פיינגולד הוביל את הגובה לקבר אביו, הציע לו את צורת הגבייה הבטוחה כותר במקרה זה: "הכנס לשם גובה את המס!"

דרכי אדם

מי אחר שהוא אילם?

הויכוח המקרי ליד שולחן המדרכה בבית הקפה התל"אביב בן"יהודה התלהט. אחד מהמסובים כבר הציע כסף כדי שכמה מחבריו יבלמו את פיותיהם.

לא היה צורך בכך: באותו רגע הופיע ליד השולחן אדם שתקן למדי, לבוש בגדים מרופטים, הושיט את ידו הימנית שהכילה כמה פרוטות, גילה גם את ידו השמאלית שאחזה בחוקה בגליון נייר עליו צוירו כפות ידיים במצבים שונים, פיו חסר ה"שיניים התכוץ פנימה, הפליט: הום... הום...

"מסכן!" הגיב אחד המסובים. "אילם" הסביר שני, "הסימונים בנייר הם האל"ף" כי"ת התנועית בעזרתה אפשר לשוחח עמו. שלישי, זמר שלפני שעה קלה לא היה רחוק מפשיטת"יד בעצמו, אך חתם בינתיים חוזה"הופעות, הפתיח את האילם, שילשל לידיו חצי לירה, החל מנסה לשוחח עמו בתנועות ידיים. התאמצותו היתה מיו"תרת, הוא קיבל תשובה חלושה, אך ברורה, "תודה רבה!"

המסובים נדהמו, חשבו כי לעיניהם דת"רחש נס רפואי. כשנרגעו גילו כי האילם לא היה שונה מהעיוורים מרכיבי המש"פניים והנכים מקפלי האבריים. עוד מאה פרוטות והוא גילה כי שמו אליהו אבו"ציעין. מאה פרוטות נוספות — והוא רוק.

שמעית קורות חייו הבטיחה פשיטת רגל למסובים. הם החליטו לגייס משקיעי הון עד ליום המחרת, אבו"ציעין הצטער מאד. למחרת היה יום השישי וביום זה הוא לא עובד. הוא מדבר.

עיתונות

הסעיף הלא-זכון

למסע גילוי"עריות"השחיתות הבינמפלג"תי הצטרף גם בן טיפוחיו של הדור, כרמל החפאי שסיסמתו היא לשקף את ח"פה מ"רציף הנמל עד רכסי הר הכרמל.

לפני חודש השקיף כרמל מעבר ל"רציף הנמל, הודיע בעמודו הראשון: 8000 ל"י נעלמו מקופת מועצת קריית מוצקין.

לוא היה יכול להיות ספק על הרכב ה"מועצה, במיעוט — ארבע אנשי מפא"י, כ"רוב — קואליציית חירות, דתיים וצ"כ ש"בראשה איש צ"כ אריה גרושקביץ.

גרושקביץ זעף קשות, הזמין את נציג

אגדה פבריתת האוהב וליב

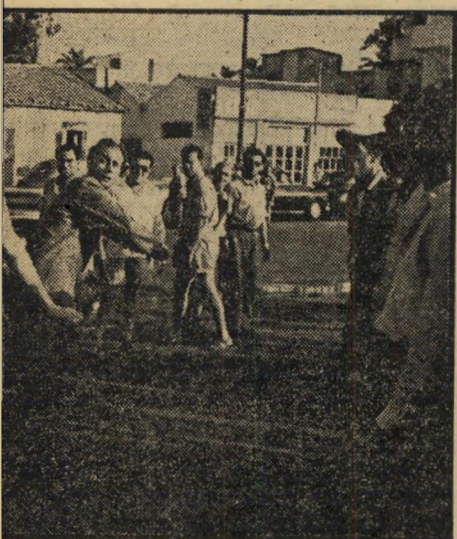
ומוסר והשכל לבני-נוער, כי שולטת בכל אהבה: בפיל. בלגיא וברמש

2 כאותה גאלאטיאה בת-קדם לתחינת פיגמליון האוהב, יצאה מתצוגת הפירסומת, והלכה אחרי צו הלב. לדיי הזבן, איש-הסחר, זרקה את שמלות הפאר — היא נטשה את מקום מגוריה, את אורות החלון הזוהר.

1 אגדה מופלאה נספרה, סיפור כה נוגה ועצוב, על יצור-שעווה כלי-היופי, ועל עלם-החן האהוב. היא עמדה בחלון והביטה, אל העלם שלחה המבט — היא עמדה בחלון לדא-נוע, אך לב-גבם נפעם ונצבט.

6 הוא גם ועיניו מלאות פ הוא הגיח מדרך אל דר, זעה מכבצת על מצח, אך היא אחריו עוד צוע

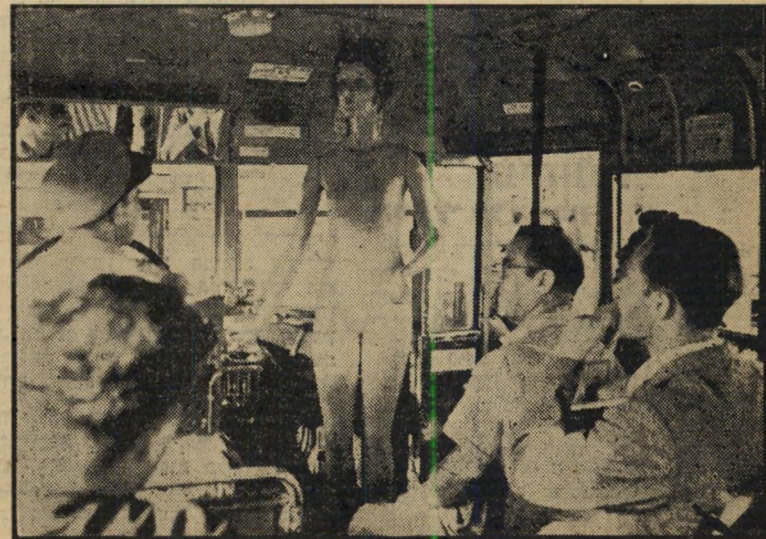
6

5 את ראשו הוא הניע לפתע, כי כחץ המבט בו חדר. אהבה גם שריון היא חודרת — קל וחומר תבקייע בשר. בחלה מזורה אחזתה, ההחל בהקיץ לחלום? לא ידע כי יוכל לב ורגש בחזה של בוכה גם לפעום.

5

4 אך הנה הוא עומד: מה נאה! הוא בעתון מעיין בצנעה. נערות כה רבות עליו שער! ולכה מתכווץ מקנאה. "אהובי" נכספה היא לקרוא לו, אך אוי, מה גדל כאבה: קפואות לדא-ניד שפתותיה, חתומות בחותם שעווה.

4

11 היאוש בו בער כבר כמו מחלון החנות היא הופי הוא ציווה לפניו לשים א היא עמדה בחלון והביט

11

10 המסע אל קיצו כאן הגיע, הם ירדו, זה בצד זה. להמשיך במנוסה וברדף, לתרועות ההמון העולזות. אוטובוסים שרצו שם כאסף, המיצו ריחות של בנוין. אך מה לבוכה זלאתה: לא תיטה היא לשמאל וימין.

10

9 בלי תור הוא קפץ אל הדלת, עלה וישב במכונית, לנהג התחנן: "נא, מהרה! רודפת אחרי אדמונית!" הנהג המנוע התניע: "לדרך!" — אבוי, מאוחר — (אהבה כנפים תצמיח) היא היתה במכונית מכבר.

9

הג'קס השבוע

ובלבה של בובת שעווה.

לעולם הצונן היא הניחה, בעירום ובחוסר מאום, איה האהוב בן-החומר, היכן מקומו ביקום? המודה ממלאת את הדרך, אנשים כח זורמים כרכבה. אך אחד ויחיד בחיר-הנפש, ואחת היא בלב אהבה.

3

ושוב היא אחריו מהלכת, גופה מרטט מציינה, פניה קפואות ללא הנה, אך כפיה פרושות בתחינה. והוא — הוא צועד ללא הרף, נאנח במרידות: הווי, ראשיו אם דרך אחרת איננה, הערמה, תציל את נפשו!

8

שוטר הזרמן לו לפתע ואילו הוא מנה כגואל: אדוני, איש החוק! נא הצילה! אחרי היא רודפת כצל! בעיני ההמון שבקרת כגלדה כבר הייתי לצחוק! מצטער, הוא ענה: פרם נאסרה אהבה בידי חוק!

7

בעכבר הנתון במוצר, ופנה מכיכר אל כיכר. ת פניו בזוועה הוא מליט — ולצחוק הכפילים לא תביט.

היא הבינה. ליבה, לב-הגג בשדרה, לאור שמש יורד התרחק במהירות העלם היא — תשוב שבורת-לב לבגדיה, לאור

לבסוף במרידות מיואשת, במינה עזובה מאדם, הוא פרש את כפיו בכלי-ישע ואמר בקולו הנבלם: נא שמעיני, אם יש לך אוזניים. לשוא תרדמיני לעד! רגלי עיופות, הן תמשלנה. אך לבי חקשן — לא ימער!

צע, עוד מעט — וגופו יתמוטט. אל "הלון מפערה אמלט!" בל. אך אוכלו עמד בגרון — כמו צווי גורל קרמון.

13

12

במדינה

שקט כי הוא זסעדיה עוזרי גנבו שבעה אר"ג
גוי חרסיה וחלקי תנור ביטול בשתי של
400 ל"י. האדם השלישי, אבנר אלישיב
שישב על ספסל הנאשמים, לא היה, לפי
העדוה, מעורב בעניין כלל.

לשמע עדות זאת עלתה הבעת סיפוק על
פני אלישיב. אמנם הוא סיפר במשטרה
כי הוא בגפו ביצע את הגנבה אך בבית"ה
המשפט חזר בו מהודאתו. לעזרתו באה
עדוהו של צוברי הבטיחה להציל את ה"מצב.

המצב ואלישיב בתוכו, לא ניצלו. השופט
פנחס אבישר גילה סתירות בעדות, כינה
את צוברי שקרן, שלח את אלישיב ל"18
חודשי מאסר.

נימוק מקורי. השבוע שוב הופיעו
צוברי ואלישיב לפני בית"המשפט. היה זה
בית"המשפט השלום, צוברי נהפך לנאשם,
אלישיב היה עד התביעה. הוא הודה כי
ביקש מצוברי מועד"ההרשעות ורב"התיקים
לקבל את הגנבה על עצמו, בנימוק מקורי
למדי: "יש לך ארבעה עשר תיקים, יהיה
לך עוד אחד!"

לצוברי התווסף באמת תיק אחד, אך
מבלי שהדבר עזר לאלישיב במאומה. התיק
המצטרף לשאר תיקיו של צוברי, עלול
לזכות אותו, עבור עדות שקר, בעונש עד
שבע שנות מאסר.

איפה הרוצחים?

בין תיקי הרצח חסרי"הפתרון שנשארו

סמלת ציפורה חזן*

חמשה ימים: משכורת מוקפאת

מימי המנדט האחרונים היה גם רצח ג'ו
הוואי באוגוסט 1947. השבוע גילו העיתונ"ם
נים עניין ברצח הנשבח.

גרם לעניין: מעצרו של ערבי רשם
מוחמד חסן סלמה, המכונה גם אבו-
ג'ינס ("אבי המין"), כחשוד בעסקי בקר
שחורים. במהלך חקירתו טען קצין הד"ר
עין וארוך"זכרון כי כבר פגש באבו-ג'ינס
כחקירה אחרת, כחשוד באשמה הרבה ותר
חמורה: רצח ג'ו-הוואי.

הלילה ה-15. בקיץ 1947 קיבלה ה"ה
הגנה ידיעות כי התקפה מחוכנת עומית
להערך על בית"הקפה שעל שפת הירקון.
התוכנית האומנותית בגן"הוואי לא הופ"ה
סקה, הוגנות המשיכו לרקוד ולהתבודד
בפינות הרומנטיות של בית"הקפה. אך
מסביב לו הוצבה לשעות הלילה, פלוגה ב'
של חי"ש תל"אביב.

משך 14 לילות לא קרה דבר. הפלוגה
המשתעממת הועברה לשטח פעולה אחר.
בלילה ה-15, בשעה 22.20, קרעו את ציליה
המוסיקה יריות, מנשק קל שנישא בידי ער'
בים, כשהסתלקו המתקפים השאירו מאהו"
היים חמש גויות — ארבע של יהודים

* כפי שהופיעה על שער שבועון ישראל.

מבקר המדינה, הראה לו את הידיעה ה"ה
מאשימה. המבקר עיין בידיעה, התרשם
מאד מרמת ידיעותיהם של מפרסמי ה"ה
דיעה. הם טענו כי 8000 הל"י שנגבו ככס
בניינים אינם מופיעים בסעיף "הוצאות".
הם שכחו שהפריט מסים מופיע, כרגיל,
בסעיף "הכנסות".

המבקר לא סבר כי יש מקום לפתוח
בחקירה וגרושקביץ ומועצתו החליטו לה"
גיש משפט הוצאת דיבה נגד כרמק.

מי הוא גאון הדור?

לאגודת ישראל העולמית שלושה צירים ב"
כנסת (אחד מהם: הרב שלמה לורנץ), ועתון
יומי אחד. עתון האגודה, המודיע, מופיע זה
ארבע שנים בירושלים, מצטיין בעיקר ב"
כסוי מלא של פעילות עסקי האגודה במוס"
דות הממשלה והצבור.

ככל עתון יומי המכבד את עצמו מוציא.
המודיע בכל יום ששי מוסף"לשבת מגוון ל"
מדי, הכולל זכרונות אדמו"רים ובקורת ספ"
רות תורנית ומדור רב"ענין אחד. במסגרת
שאל כאוות נפשך מפנים קוראי המודיע את
שאלותיהם למערכת, וזכים לתשובות עניי"
ניות ומעניינות.

צפה למך המשיח. לא כל השאלות
הן מיושנות כשאלתו של א. א. : "האם יש
איזה היתר מרבנים מוסמכים לקבל שילו"
מים מגרמניה?" (התשובה: "אין כל אי"
סור") או למדניות כשאלתו של שלום אוז"
לאי: "מה משמעות ראשי התיבות בהל"כ
ואע"י המודפסים בסוף ספר תהילים?"
(ברוך הנותן לעיף, כח ולאין אונים עצמה
ירבה").

נפשו של קורא אלמוני מפתח"תקוה, ל"
משל, מתאוה לדעת את התשובה לשאלה
הרבה יותר יסודית: "האם יש איזה סימ"
נים ברורים שימות המשיח הם אלו הימים?"
התשובה מעודדת: "אפשר להניח ככה. כי
אמרו חז"ל אין בן"דוד בא אלא בדור ש"
פני הדור כפני הכלב שלא יתביישו זה מ'
זה... והרי דורנו מתאים ביותר לאלו הסי"
מנים וברור שאנו צריכים לצפות למלך ה"
משיח."

המודיע, היודע את התשובות הגדולות,
אינו מוסמך לענות על שאלות פחות חשוב"
נות כשאלתה של תלמידת בית יעקב. תל"
אביבית: "מיהו כיום גאון הדור?" התשו"
בה: "על השאלה הזאת אין המודיע מוסמך
לענות."

משטרה

אסור לחשוף

ציפורה חזן הא סמלת במשטרת התנועה.
מלבד זה היא בת עשרים, חומת שער
וירוקת עין, וכונות אלה מצאו חן בעיני
צלם עיתונות, שהודרו לצלם את הסמלת,
למכור תמונה חשופה למדי שלה לאחר
השבועונים.

עורך השבועון פרסם את תמונת הסמלת
החשופה על שער עיתונו. תגובת המשטרה
לא אחרה לבוא: סמלת חזן שלא ידעה
על איסור חופש החשיפה, אפשרה סרטום
תמונתה ללא נסילת רשות, הובאה לדין,
נידונה להקפאת משכורתה משך חמשה
ימים.

פשעים

תיק פחות, תיק יחור

יהודי צוברי השחרחר עלה על דוכן ה"
עדים בבית"המשפט המחוזי, תל"אביב, הוא
הניח את ידו על התנין, רמו לשמש בית"
המשפט כי אין צורך בלחישת השבועה.
הוא ידע אותה בעל"פה מהופעותיו הקוד"
מות בבית"המשפט.

לאחר שנשבע כחוק סיפר צוברי בקול

• בית יעקב, רשת החנוך הלא-ממלכתית
של אגודת ישראל העולמית.

באחת מהן ניסה להתפשט סרום. באח"
רת, בה הובא באשמת נסיון לרצח, העיד
פנן הנסיון. ממלכי העולם התחתון, שלא
זיהה את צוברי בבסחה: "איננו ידעתי מי
עשה לי זאת הייתי מביא את הפלוגה שלי
עם ססנים, מכונות ירייה ורימוני יד ועו"
שה ממנו סלט!"

קדם
המחורפעה

של
הרוקה טבציניק
מעדן את עור הפנים
מוריד את הנשים,
כתמי שמש, ופצעי בגרות
מבהיר את העור
המפיץ:
ח"א, רח' המלך גורג' 54

ההשיו בכר הארץ

על כל פנים

ממ

מכילה סטרילין

למדו
עברית
אנגלית

צרכנית

בית הספר המעולה לשפות קדימה בו יהודה 74 תל"אביב.
בקבוצות קטנות בהדרכת מורים מודפלים.
קיימים קורסים למתחילים, למתקדמים ולמתלמדים
לכל שעות הבקר והערב.
הורים! לתלמידי כתות ה, ו, ז, ח של בתי ספר יסודיים אנו מקיימים
קורסים מיוחדים ל**אנגלית** בשעות 4-5 4-4 3-4 אחה"צ.
פרטים והרשמה 12-9 לפנה"צ 4-9 בערב (פרט ליום ששי).

מערכת **הוצאה**

הינחמה **הנחמה**

מיגישות את הספר

אני, ניו יורק וכל השאר

מאת ד. סאלינגר

על ספר זה כותב גיבורו, הולדן קולפילד:
"אם אתם רוצים לדעת את האמת, בכלל לא מתחשק לי לכתוב כאן את
התוכן של כל הספר המחרבן שכתבתי. ראשית כל, כתבתי כבר את כל מה
שיש לי לספר, ולמה לי לחזור — שנית כל, אני שונא פרצופים כאלה שחטים
על הכסף הארוך שלהם וקוראים רק את התמצית ואחר כך משוויצים לפני
החתיכות שלהם שקראו את כל הספר. הם הורסים אותי. ברנשים מזויפים לפני
אבל מכיוון שאני יודע שיש אנשים שהם נורא עסקים תמיד והם מוכרחים לדעת
אם ספר הוא מעניין, עוד לפני שהם לוקחים אותו ליד, אפילו, אז אני מוכן
בכל זאת לספר בקיצור מה מתרחש פה —
בית הספר הנבזי וכל החברה שם נמאסו לי כמו צנון, אז התנדפתי משם
(חץ מזה גם העיפו אותי). ומפני שלא רציתי לעצבן את ההורים שלי, שהם
אנשים רגישים מאוד, שוטטתי לי שלושה ימים בניו-יורק. בעצם חיפשתי פרצוף
אנושי הגון אחד, לפחות, רציתי לפגוש את אחותי החבוכה או את הנערה הזאת
שהייתי מסתייבב איתה, אבל לא הלך לי. תמיד נתקלתי רק בפרצופים מזויפים
כאלה: נהגים מטורפים, סוטים מיניים, חתיכות מכל הסוגים, סרטורים, בתי
קולנוע שורצים פרצופים שצוחקים כמו צבועים על דברים שבכלל לא מצחיקים,
ובארים מטורונים מלאים כמו קופסת סרדינים. בקיצור, היו לי כל כך הרבה
חוויות שהתעייפתי ורציתי לנוח בבית של המורה הזוה שלי, אבל תנחשו מה
קרה — גם הוא שם עלי ידיים. זה יותר מדי נורא...
אתם בודאי תתפעלו מצחוק כשתקראו את הספר. אבל, האמינו לי, בשבילי
זה לגמרי לא היה מצחיק. בחיי שלא."
בערך שמונה הספר
נקבע ל"י

הוא יימכר לקוראי
העולם הזה כמחיר

2.100 ל"י **1.250 ל"י בלבד**

הנחה זאת תינתן לכל קורא אשר אסף את שלושת תווי"הקניה, שהראשון והשני
בהם הופיעו בגליון השבוע שעבר והשלישי מודפס בעמוד זה.

הספר יחולק לקוראים במחיר המזול של
1.250 ל"י ותמורת שלושה תווי"הקניה, במני
הלת "העולם הזה", תל"אביב, רחוב גליקסון
8, החל מ'20.6.1954, בין השעות 10-12
לפני הצהריים, 5-7 אחר הצהריים.

מכות, דם ומהומה. עבר הגמר של אליפות האגרוף ניצח חיים ויספיש (בגופייה הלבנה) את לוי עזרא תוך חבטות קשות בפניו, דם פצעו החבטות הותז על חולצתו של צלם העולם הזה, שנשאר במקום רק עוד שני קרבות, כשהקהל התפרץ (למטה), שם קץ לקרבות האליפות.

ספורט

מגרש הקבוצה המארכת, מכבי נתניה, מלא וגדוש, מוכרי הבוטנים שבאו עם מכבי מיפו לא ניצלו את ההזדמנות להאמרת מן חירום, הציעו במקום זה, ברוחם לב "קילו גרעינים תמורת נצחון מכבי יפו".

לאהדתם של מוכרי הבוטנים הצטרפה בעלות הקבוצה היפואית על המגרש, שאגה אדירה משלושת אלפים גרונות וקול צלול פעמונים דנדן במגרש. היו אלה טעמוניהם של מוכרי הנפט היפואיים שלא התעצלו, באו אף הם לראות בנצחון המקרה של קבוצתם על מכבי נתניה.

דא השני, השלישי. בדקה ה-12 למשחק השתתקו הפעמונים ואנחה קורעת לב התרעה מפיות היפואים: שער מכבי יפו הובקע לראשונה.

שחקני יפו נערכו להתקפה, לא הצליחו ל- התגבר על הגנת נתניה. השניו לטובה בא רק בדקה ה-40 כאשר נפסקה מכת עונשין למכבי יפו במרחק 18 מטר משער נתניה. פושקאש היפואי, ברוך כהן, ניגש לבעיטה, כבש את שער השחיון ואת לבות היפואים שהציפו מיד את המגרש, נשקו את כהן ואת חבריו.

כשירדו שתי הקבוצות במצב של 1:1 למנוחה, העיר החלוץ המרכזי של נתניה, יואל שפיגל: "ניצח זה שיבקע את השער השני".

עם התחלת המחצית השנייה התברר ש- ניצח זה שיבקע את השער השלישי. כי בן גמר המועד הרגיל של המשחק הראה מוזן השערים תיקו — 2:2.

שתי הקבוצות השתמשו בשארית כוחן על מנת לזכות ביתרון בעת הארכת המשחק. הקהל היה כבר עייף מצעקות, שב להשתמש בפעמוני מוכרי הנפט. התוצאה לא אחרה לבוא: חלוצי יפו הבקיעו את שער נתניה פעמיים נוספות. בתוצאה סופית זו — 2:4 — הגדיל מכבי יפו את סיכויו לזכות בבניע רובינשטיין.

אגרוף בהשתתפות הקהל

כבר ביום הראשון של אליפות האגרוף הישראלית שנמשכה יומיים, הורגשה מתיחות באויר. ועם סיום הקרב הראשון בקרבות הגמר היה ברור לקהל שבערב יחרש מאו רע לא נדיר בספורט הישראלי, הפסקת הקרבות בהשתתפות הקהל.

הקרב הראשון (משקל זבוב) בין פינקו (מכבי תל-אביב) ובין פינקלשטיין (הפועל חיפה) נגמר בסיבוב השני בנוקאאוט טכני. הקהל הגיב בשריקות ובצעקות בוז, אך עוד נאלץ להשאיר את החלטה למועצת האגרוף ולמתאגדים עצמם.

בינתיים הלך הפועל מחייל לחייל, וזה כגביע אחר גביע עד לקרב הששי, בו ניצח המכבי (חיפה) חיים וייספיש את איש הפועל על תל-אביב לוי עזרא אחר קרב מזהיר. לא לחינם התלהב הקהל מקרב זה, הוא היה מסמר קרבות הערב האחרון.

הגביעים המעופפים. איש בערב ה- אחרון לא ציפה להופעה כה מהירה של הקרב האחרון. היה זה הקרב השמיני (משקל קל בינוני) בין נעסה (הפועל תל-אביב) ל- פרקש (מכבי תל-אביב). הקרב נערך כאילו לחיים ולמוות, הקהל יצא מכליו וברגע ש- שופט הזירה הרים את ידו של נעסה כמנצח, התפרץ לזירה והפסיק את הקרבות.

למהומה הכללית התווספו שני גביעים ש- התעופפו לתוך הזירה וקבוצת שוטרס ש- עצרה באדם שניסה להתפרץ לעבר אנשי הפועל. היה זה ותיק אגרוף ומי שהיה קצין הספורט של החטיבה היפואית הלוחמת, זאק לוי, שהביע את דעתו בצעקה: "רוצחים, רצחתם את הנוכס הישראלי".

כדורגל רמי צלצלו הפעמונים

שעה רבה לפני התחלת המשחק היה

איש לא התוכח על משכורתו של נדיבי. היו אלה סמכויותיו וזכויותיו שהפכו ל- סלע המחלוקת מאז נתמנה רוקח ראש עיר ב-1936.

רוקח הקים לשכה עם שלוש מזכירות (מנהלית, סכנית וכספית), להן היתה גישה ישירה לראש העיר, בלי שיעברו דרך נדיבי.

במקום תפקידי ניהול הוטלו על נדיבי תפקידי ייצוג בארץ ובחוץ-לארץ. תפקיד שלא נלקח ממנו: הדרישה לכנס את מועצת העיר, להגדיר, אחת ולתמיד, את זכר יותיו.

המועצה היתה עסוקה מדי. אפילו שביהת רעב בת היומיים של נדיבי במשרדו (1949) לא עזרה. הובטח לו כי דרישותיו תת- מלאנה. הבטחה שלא קויימה מעולם.

דרישה בת 18. סיכויו של נדיבי השתפרו עם הופעת מומחה ייעול חוצלארצי שיעץ לבטל את לשכת ראש העיר, לפי תוח מחוש את דלתה הנעולה של לשכת נדיבי.

העצה לא בוצעה מעולם. בשבוע שעבר, ביושביו ליד מכתבתו העניקת מכוסת הן כוכית וגדושת הסלפונים חזר נדיבי על דרשתו בת השמונה עשרה: "שיאמרו לי מה עלי לעשות. אפילו יהא זה לעמוד על גג העירייה ולקרוא שמע ישראל! שלוש פעמים ביום. אם אמצא שזה לתועלת הציבור אעשה זאת. אם לאו — אתנגד ואתן להם לפטר אותי. כמוכן, ש- יצטרכו להסביר לי מקודם מדוע. וזה עלול לקחת להם שלושים שנים נוספות".

המצאות הסוס החשמלי הראשון

ר. ג. התחשמה אתמול בעת שפתחה את המקרה החשמלי. הש- אירה אחריה חמישה ילדים.

קוראי עיתונים ראו ידיעה זו לפני ש- תיים, הנדו ראשיהם בעצב, עברו לסדר היום. הם כבר התרגלו לידיעות מסוג זה. קורא אחד הגיב אחרת. הוא הגיד אמנם בראשו, אך הוא גם תלש את הידיעה מה- עיתון, תלה אותה במסגרת במשרדו. מ- הנדס חשמל יצחק שימקין, הידוע בהמ- צאותיו הטכניות לא פחות מאשר בהמ- צאותיו הציבוריות. החליט לעצור בעד מסעו של המחת הלבן שעבר גחיות רבית בישראל בגלל רצפות האבן, הרגליים ה- יחפות והידיים המיוועות. שימקין החליט להבטיח גישה בטוחה למכשירים חשמליים.

הוא לא היה הראשון שרצה לעשות זאת. לפני 25 שנים הומצא בגרמניה מכשיר שהפסיק את הזרם אוטומטית במקרה של חשמול. אך המכשיר היקר התקלקל לעתים קרובות, הפריע במאד לקליטה ברדיו.

20 אלק שעות. כדי שיוכל להתרבו שלח שימקין את משפחתו לאמריקה. הת- מסר לעבודה יום ולילה, עד שהמצא את עין הבסחון. העין היא נורת גז (ניאון ואר- גון) בעלת תכונה מיוחדת: היא מתחילה לבעור רק כשהזרם העובר דרכה הוא במ- תח העולה על 195 וולט.

במקרה של מגהץ חשמלי, למשל, נמצאת העין בינו לבין מקור הזרם בעל- מתח הרשת הארצית של 220 וולט. אם המגהץ פועל כשורה, הוא מגהץ היטב והמנורה תבער. ברגע שמופע על-פני המגהץ זרם יורד המתח, בהתאם לזרם העובר במגהץ. כדי שזרם זה יורגש הוא חייב להיות בן 25 וולט לפחות. התוצאה: המנורה לא תקבל את הזרם כמתח, הדרוש, תכבה מייד ותזהיר מפני סכנת החשמול.

מלבד שרות טוב בבתים פרטיים תש- ליט העין בטחון בשימוש במכונות חש- מליות בבתי חרושת. תהווה תועלת ביטוח וזולה: 20 אלק שעות חי. פועל בשתי לי- רות וחצי.

השבוע, כשהתכונן שימקין לנסיעה לא- מריקה לשם ארגון יצוא, הכריז מרצה בעצמו: "המקרה שלי דומה לסוס שאיש לא המר עליו את כספו ולהפתעת כולם הוא מגיע ראשון." הממשלה היתה היחידה ש- המרה על הסוס הנכון. היא המרה 2400 דולר על שימקין לשם רישום הפטנט בש- מונה ארצות הוק.

חמשה ימי עבודה לשבוע, תשע שעות ליום (העולם הזה 866).

והחמישית של אחד מבועי הקפה, הערבי סמיר בידאס *

ההגנה הרסה כתגמול בית ערבי על יוש- ביו באחד ממפגעי פתח-תקוה הקרובים והמשטרה המנדטורית עצרה כמה חשודים, הביאה אותם לפני השופט-החוקר ציין אלוף **, ממנו לבית-המשפט למשעים המו- רים בירושלים.

בהתקרב מועד הפינוי הבריטי נעלמו ה- נאשמים ברצח גן-הוואי, ככל העצורים ה- אחרים, ממחנה-המעצר בטרון, לא השאירו מאחוריהם כל עיקבות. משך שש השנים הבאות לא התקחה-משטרת ישראל במיוחד אחר עיקבות אלה. רק השבוע פתחה בחקירה נמרצת, העלתה קש, לא הצליחה לחסל את התיק הלא-פתור. המשטרה נאלצה לשחרר את אבר-ג'ינס מכל חשד בקשר לרצח גן- הוואי.

תל-אביב המזכיר מעבר לדלת

רק דלת מפרידה בין משרד ראש עיריית תל-אביב, חיים לבנון, לבין משרדו של מזכיר העיר, יהודה נדיבי. אך דלת זאת כמעט ולא נפתחה ב-18 השנים האר- בונות. מאז מת מאיר דיונגוף, ראשה ה- ראשון של עיריית תל-אביב, מתנהלת מל- כמה קרה בין שני החדרים.

בשבוע שעבר הגיעה המלחמה לשיאה כהצעת לבנון לנדיבי להתפטר ולצאת ב- דימוס. נדיבי דחה את ההצעה: "יש לי עוד עשרים שנה עד שיגיע תורי לצאת בדימוס. רק אז אלך — אלא אם כן תבקש אותי העירייה להשאיר".

הצעתו של לבנון באה בדיוק שלושים שנה אחר התפטרותו של נדיבי מתפקיד קצין קשר בין המושבות היהודית לממשלת המנדט והתמנותו למזכיר העיר על-ידי מועצת עיריית תל-אביב. אז היה נדיבי צעיר מלא מרץ בן 25, מסוג הצעירים היודעים להעריך הזדמנות. הוא גם היה מסוג האנשים להם אהב דיונגוף לזמן הז- דמנות.

הדלת בין שני החדרים כמעט ולא נס- גרה. נדיבי דאג לכך כי כל הוראה תוצא לפועל. בכל מקרה של מחלוקת בין דיונגוף לסגנו, מהנדס חשמל צעיר בשם ישראל רוקח, דאג נדיבי לכך כי הוראת דיונגוף תבוצע.

שכינתה בת יומיים. סמכויותיו וז- כויותיו של מזכיר-עיר לא הוגדרו מעולם בספרי החוקים. הן היו מובנות מאלהן.

מזכיר-עיר נדיבי שלוש פעמים ביום: שמע ישראל *

זהות עם אלה של מזכיר-עיר באנגליה — פקיד המנהלה הבכיר (הזוכה למשכורת הג- בווה ביותר).

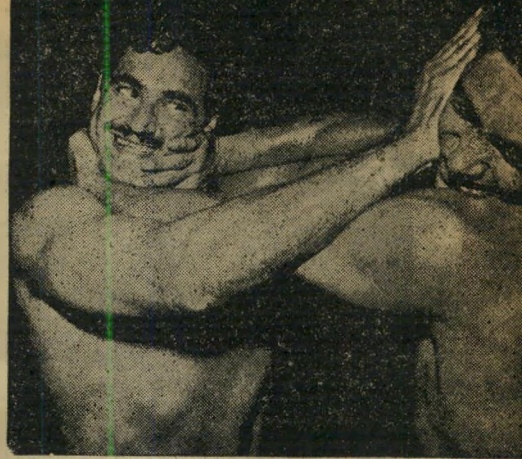
* רצח בידאס הוא הבטיס לסברה כי ה- התקפה בוצעה מטעם שבט אבר-קישק ה- יונק, לאחד מאנשי טרב בידאס שהיא את אחותו. לפי סברה זאת נרצחו היהודים כדי לשוות לרצח אויף פוליס, ** כיום שופט שלום ראשי, שיפוט ארצי.

מישחק

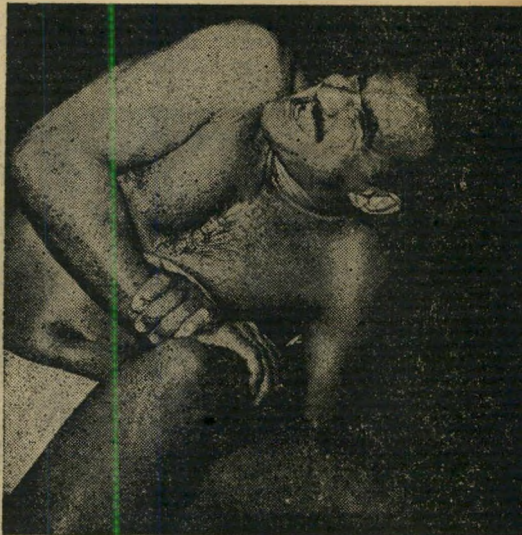
התאבקות

נוסח 1954

איננה אלא

שפירא נגד הלפרין:

כפיפת רגל

לחיצת ראש

מה זה "תפוס-כפי-יכולתך"?

בחצרות
מלכי פרעה

לפני אלפי שנים פיתחו המצרים את ספורט ההתאבקות * היוונים הכניפו את ההתאבקות למשחקים האולימפיים * תמיד השתדל יריב אחד להפיל את השני לקרקע * ההגבלות היחידות התבטאו באיסור נשיכות * נקבע כי המנוצח הוא זה שכתפיו נוגעות משך 2 שניות רצופות בקרקע * אך באמצע המאה שעברה נודדה צורת התאבקות חדשה במערב הפרוע: "תפוס-כפי-יכולתך" * היא לא הטילה שום איסור על אחיזות ותפיפות * משך שלושה סיבובים של שלוש דקות כל אחד תפסו היריבים איש ברעהו * ספורט ההתאבקות התנוון והפך להצגת קרקס רגילה בה לופתות זרועות שריריות בכוונה אחת בלבד: לשעשע את קהל הצופים.

ההתאבקות כוללת אלף אחיזות. כך קבעו בזמנו חוגי הספורט במצרים הקדומה. הקהל שתפס במוצאי השבועות את מחצית המקומות בזירה הרמת-גני בא לחזות בסוג התאבקות שא הצליח לעבור בקלות ממצרים לישראל, הובא במשלוח עקיף מאד (ראה לעיל) על-ידי מר ישראל הנצחי, רפאל הלפרין, מארצות-הברית.

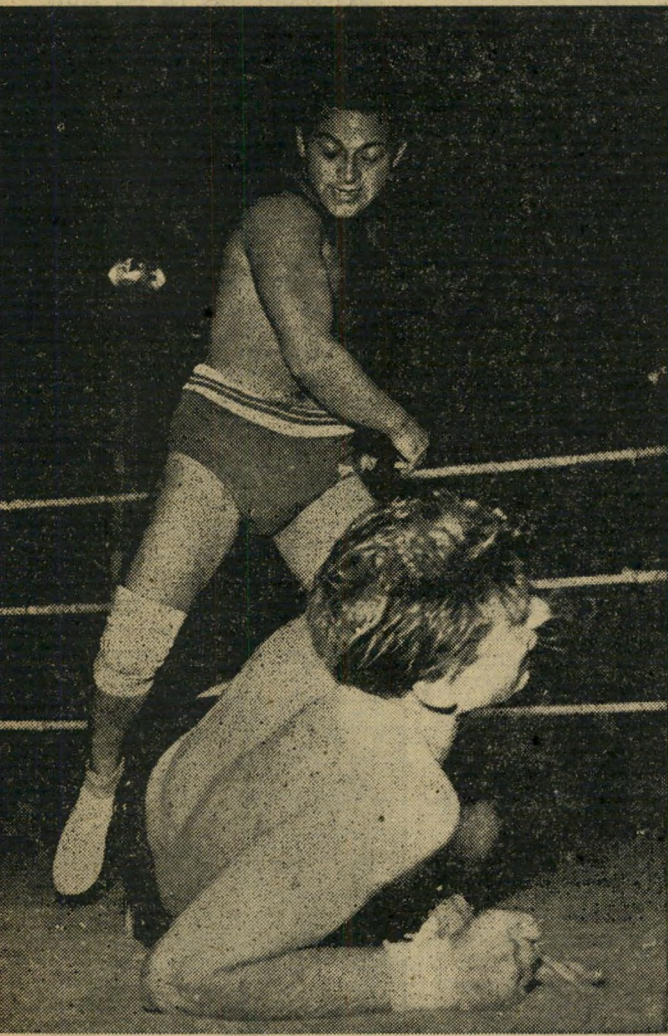
הלפרין התמודד עם מדריך בודו של המשטרה הצבאית לשעבר, עותיאל שפירא, וגילה בכך חדשות חדשות: בדרכה הארוכה הפכה ההתאבקות לתפוש כפי יכולתך ולאף האחיזות נוספה אחיזה אחת נוספת: אחיזת עיניים.

"ההתאבקות", אמר אחד הצופים בבטחון, "זה שאתה יכול לתלוש אווון ליריב שלך, להוציא לו רגל ולשים במקומה מטאטא ורק אחר כך לשאול את השופט אם הכל היה בסדר."

צלילי ואלס ויוגאי, האדם השלישי, שיר הסרט אננה וסתם טאנגו שמו קץ לויכוח, בישרו את הופעת בחורי מפון שמשון ההלפריני. הם מציגים להטוטי אימון של הזירה, ממלאים כמה רבעי שעות בהרמת צינורות לבנים שבקצותיהם גלילים אדומים. לבסוף מתחילה המערכה הראשונה: רק זירת הקרשים נשארת מוארת וכמה בחורים, עונדי סמל מכון שמשון כמובן, מטאטאים מהזירה את הגסרות שהביאו אליה המתיימרים לגופות המושלמים.

הכרזה שמאלית. האור באולם כבה, אור הזירה מתעצם. שני המתאבקים הידועים מחוץ-לארץ (הונגריה, 1945) עולם. ג'ורג' אמורי עטוף מגבת עולה ראשון. הקונפרנסיה, משה ואלין, מכריז: "64 קילו!" (צופה משוטטם: "עוד חצי קילו ויהיה בן-אדם!") אחרי מופיע רוברטו גרין הקטן בכגדלים כחול ובתבושת אלסטית על ברכו. חוסר פרופורציה מוחלט בנובה. אבל אין דבר. הגוף נטוי קדימה 45 מעלות. הידים מושטות עוד יותר. ג'ורג' תופס בראשו של רוברטו, מנסה להבריגו. ההברגה היא כנראה שמאלית, כי זה לא הולך לג'ורג'. רוברטו עומד על קצה אצבעותיו, תופס בצווארו של ג'ורג' ומפכו. השערות הארוכות מתפוררות, מגלות את ניצני הקרחת. ג'ורג' הגבוה קם, מכניס לרוברטו מכה בסנטר. רוברטו מחזיק את בטנו בכאב. מאן ואילך — אי סדר מופתי. אחד מנסה להפטר מהשני ולהשליך אותו מבעד לתבלים אל הקהל הרחב.

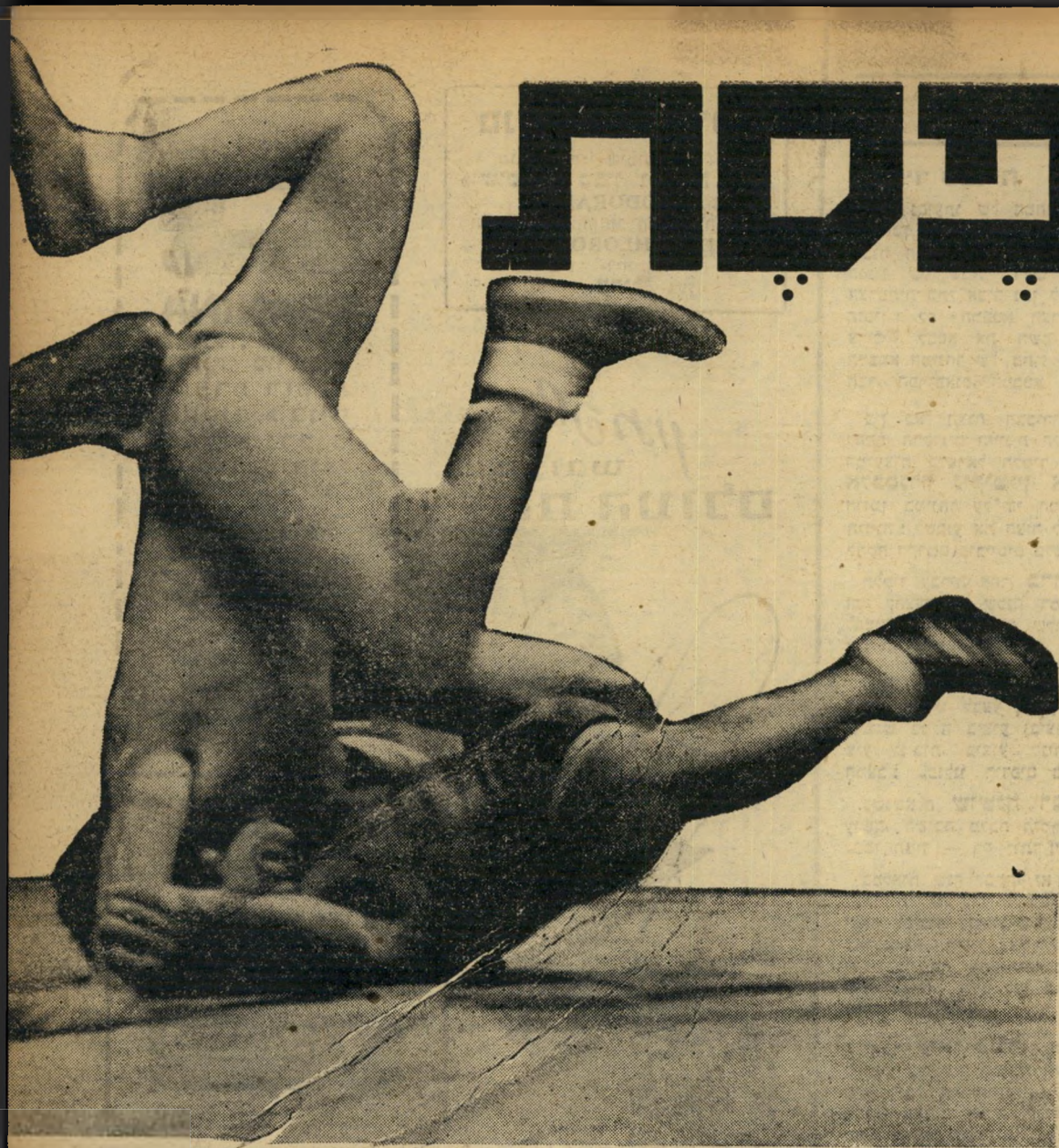
אחד מהקהל רוצה לראות "סאלאט". רואים סאלאט: ידים רגלים, צפרניים, אוננים, שפתים, עיניים, שערות. הכל מסתבך לגוש מפותל אחד. הראש של הגדול בין הרגליים של הקטן, רועד כמטוטלת. השופט קובע שהכתפיים שלו נוגעות בריצפה המלוחצת (קהל רואה רק כתף אחת). שלוש דקות על הריצפה בידו הגרומה של השופט קובעות ש:וש שניות. הנצחון לרוברטו הקטן. גונג. רוברטו מרים את ידיו: מסתובב. קד. תודה רבה!

שיא ההצגה: אחרי התרוצצות רבה ומעייפת נוחת ג'ורג' אמורי נחיתת אונס בדירה, כתוצאה מזריקה דינמית של יריבו, רוברטו גרין, כעבור שנות ספורות מדד ג'ורג' את השטח בכתפיו הצרות, הפסיד בקרב.

כח ופיקס

הזוג השני לא מחדש הרבה. אותם התרגילים שכל מתאבק על שפת־הים מבצע. כל הכרכורים והספורים חוזרים, בסדר שונה. ההבדל היחיד: תוך שש הדקות שהוקצבו להם לא מספיקים השניים להתחיל איש על־ידי רעהו. שניהם מרימים את הידים. (הצעה בלתי רשמית: לגמור את הקרב בחוץ).

מריחה זירית. נקישת גוגני. עצירת נשימה רחוסה והאורות כבים. מהאפילה יוצא עותניאל שפירא הגבוה בגלימתו המבהיקה בלובנה, עליה רקום מגן דוד כהול. בתוך הגלימה מקום לעוד אחד. שפירא משתבץ בין החבלים, ניצב חיוור מול המבטים השוטטים של הצופים. הוא לא מצליח לרתק תשומת לב רבה. המושכת היא הדמות בעלת חזה החבית שהצלעות משמשות לה לחישוקים, הבאה מן האפילה אחריה. הדמות נתונה בגלימה בהירה פחות, המודיעה באותיות גדולות כי ראשי התיבות של שמוֹתיה הן ר.ה. רפאל הלפרין? קשה להכירו. היכן המשקפיים והכיפה המקובלים?

הלפרין מונק מעל לשלושת החבלים. היד השרירית מושטת אל הקהל בתנועת חן־חן אלגנטית, המוכרת מעשרות תכניות טלוויזיה. הלפרין מוריד את הגלימה שעלתה למגדל שלו 275 דולאר בשדרה השביעית של ג'וי־ורק ועתה לא נשאר שום ספק. הכתובת על בגד־הים אומרת במפורש: רפאל הלפרין, כמובן בכחול. ואלין מאשר.

מבט ביטול בשפירא. מספר סיבובי בלט במקום והשניים ניגשים אל השופט. זה מדבר מהר כאילו הוא מפחד שיכו אותו השניים בחוסר סבלנותם.

מר ישראל מקמט את מצחו, עליו נופל לתל שחור. עיניו מנסות לחדור אל תוך בשרו של שפירא בעל ההופעה הדרמטית פחות, לבלבל את האויב. הידיים מושטות לפנים כצמרני נשר.

הלפרין מרים את שפירא כמותניו, משליכו במהירות 30 קילומטר לשעה, מורחו לאורך הזירה. הודות להתנגדות האויר ולרצון טוב נשאר שפירא בפנים. הוא קם, מתקדם לעבר הלפרין, הבן לו במבטיו ועומד תחתיו, גותן לשפירא לעשות בו כרצונו. לפתע הוא מרים את שפירא, משליך אותו מסובב אותו כסביבון, חובט בו וכמעט מקים אותו מחדש.

השניים מתקרבים איש לרעהו, ראש לראש. כאילו משיחים בידיות. אחד הצופים מציע לשפירא לא לשמוע. שפירא מבולבל מכדי לעשות זאת. נתפס על־ידי הלפרין, משתחרר, נתפס, משתחרר, נתפס, משתחרר.

סניו של הלפרין מביעים פחד איום, ערמומיות שדית, זעם צודק, תמימות נפגעת, גאווה רמוסה... והוא מקבל חבטה בפרצוף. הלפרין יורד על ברכ אחת. יורק דם ובנצל המקושטת במגן דוד (שנתפרה תמורת 120 דולאר, בשדרה השמינית) הוא מוחה את היריקה וקם בזעם. שפירא נסוג בבהלה.

הלפרין לא ממהר. הוא מתגלגל באויר כמטוס טילון שנפגע, יורד על־ הזירה מלווה שאגות פראיות מתוצרת עצמית. עוד גילגול והלפרין על שפרא. שפירא על הארץ. יותר נכון: שתי כתפיו. שלוש מכות על הארץ. גוגני הלפרין הבלתי מנוצח קם, מנוסף שוב בידיו בניע הטל־ויזיוני הידוע. הוא מונק מעל החבלים שלום!

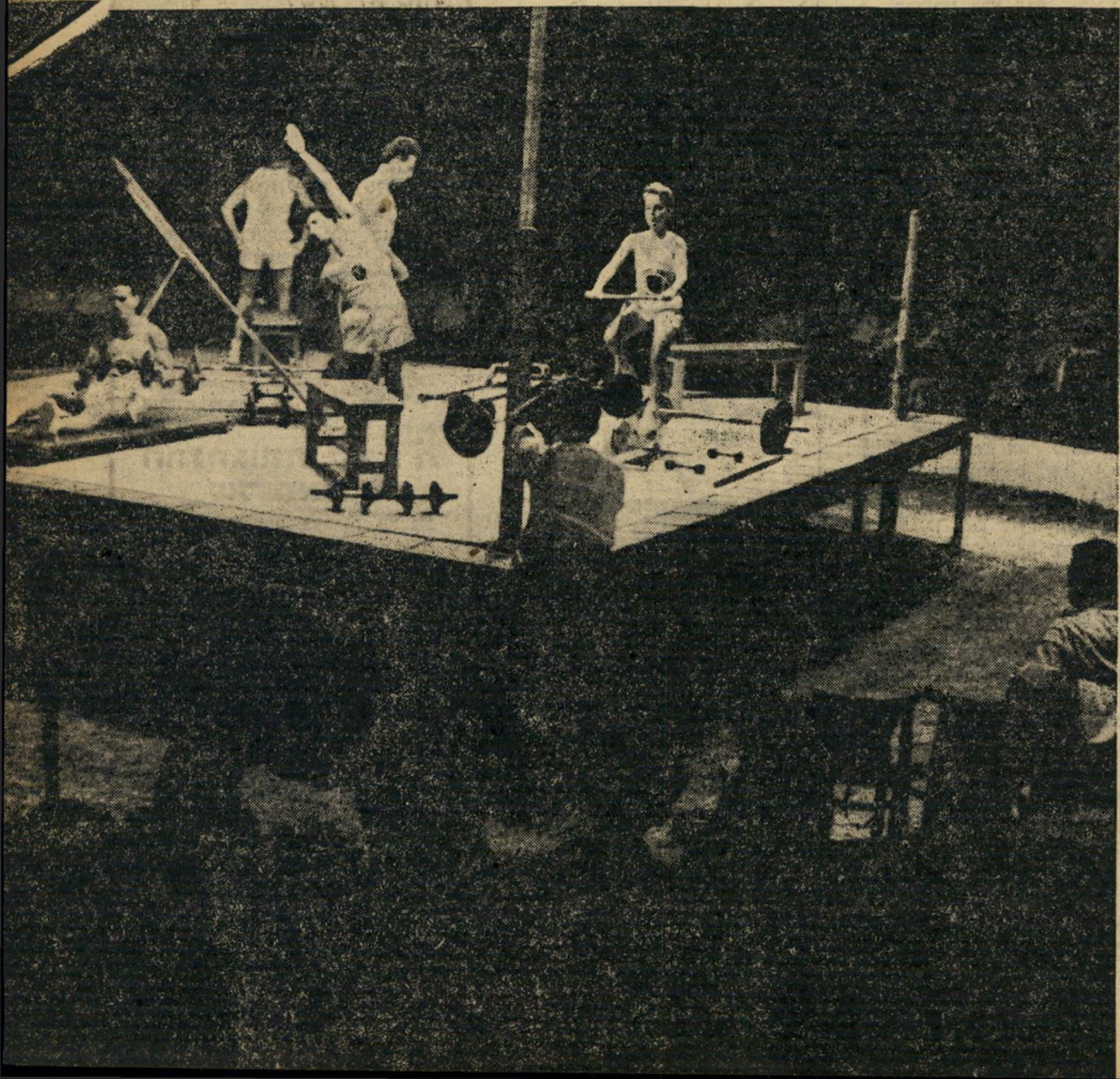
נצחון שוורי. (כעבור דקות מספר בחזרי ההלבשה): שפירא בגלימה הנראית עתה גדולה עליו פי שלוש. הוא מבקש את חבריו לצלצל להוריו במעודן הברידו, למסור להם לא לדאוג. עצמותיו נשארו (כפי שאפשר היה לצפות מראש) שלימות.

הלפרין לא צריך לצלצל. אשתו במקום. מה שלא במקום זה מפתח חזר ההלבשה הנעול. המפתח גם לא בכיסי הגלימה ההרורה. הלפרין נשאר מספיק מרץ. שתי בעיטות, בנעלי היקריות והדלת נפתחת.

כיצד מרגישה מרת הלפרין? „ממה שהיה כאן?“ „שום דבר. אל תשכח שבאמריקה הוא נלחם נגד מאה ששים ושניים שחורים וניצח.“

כמובן, לא את כולם יחד.

התפתחות: ההתאבקות המתפתלת, המזדחלת והמייללת הוצגה רק אחר התרוצצות כללית של חניכי מכון שמשון נפוחי החזה על הבמה (למטה) שיטו להניע אופניים קבועים בטקומס, הצליחו להרים משקלות שונים ותשמישי־פיתוח־כארץ. אחרים, שהרהיבו את לב הקהל הרב שבא לחזות בתחרות ההתאבקות המעניינת המתקיימת לעתים נדירות

אנשים

איש חיל הטנקים ומהנדס חברת החשמל, **ס. ארקדי**, סיים מסע של ארבעה חודשים וחצי על סיפון א"ק מאיר דינגוף. המסע סיפק לארקדי חומר גולמי לספר על חיי המזים, לאניה — מכוואי ונחט.

של המשמר פרסם מאמר שבח גדול על גואטמלה המרכז-אמריקאית, הגדירה כ"מעוז חופש אליה מתנכל האימפריאליזם המערבי, הזכיר את תמיכתו של נציג גואטמלה בועדת אר"ם לענייני ארץ-ישראל בציונות ולחילתו למען הקמת המדינה. מה שעל המשמר שכח להזכיר: מקום מושב הנוכחי של אותו נציג, **גראציאס גרז' דוס** — בית הסוהר המרכזי של הרפובליקה הגואטמלית.

מוסיקה

הצלחה לאי-כריזמלאה

כשהחליטה בשנה שעברה באוסלו החברה הבינלאומית למוסיקה בת'זמנו לקיים את הפסטיבל הבא (28) בישראל פנה מרפז מדור המוסיקה במשרד החינוך, עמנואל ע"מיר, לשר, בן-ציון דינור.

עמיר התנגד לעריכת הפסטיבל בישראל. טענותיו: (1) 30 אלף הל"י שהוקצבו לפסטיבל ניתנות לניצול יעיל יותר; (2) המוסיקאים הישראליים לא יהיו מוכנים; (3) חיפה אינה המקום המתאים לפסטיבל מוסיקאי.

הסניף הישראלי של החברה למוסיקה בת'זמנו, המנהל עלידי עמנואל אהר, ד"ר פטר עמנואל גרדנויץ הידוע, לא שעה ל"התנגדות עמיר, עסק משך שמונה חודשים בהכנות לפסטיבל.

טוען ד"ר גרדנויץ: הפסטיבל "העולם זה-זה" (868) נערך לפי התכנית, וזה הצלחה מלאה. מלבד מקרה אחד, של תחום שהגיע רק יום וחצי לפני ההצגה ולכן אי-אפשר היה לחזור עליה, עבר הכל בסדר מופתי. מיפתית עוד יותר היתה המשיכה לקונצרטים של הפסטיבל. אפילו לקונצרט בזכרון-יעקב, שנערך שעה שכל באי הפסטיבל סברו כי בוטל, באו אלפים מאזינים.

מאורע בלתי נעים — בצליל לא חורד כלל נקט, לעומת זאת, אחד מחשובי אורחי הפסטיבל, המלחין הדרום-אפריקאי ארנולד ון-רייק, הסביר, הוא, כשנשאל לדעתו על הצלחת הפסטיבל: "הודות להכנסת האורחים הגאה של אבא חושי ולירידים שרכשנו כאן, נהנינו משהותנו בישראל. כי הפסטיבל עצמו היה מאורע בלתי נעים לחלוטין!"

לא היתה זאת התלונה היחידה. אורחים אחרים התלוננו על כך כי ליצירותיהם המסודרות והחדשות נערכו חזרות רק ברבע ה"אחרון ומחסר זמן לא בוצעו כלל או נוגנו בניגוד לרצון המחבר, דוגמה בולטת: ה"יצירה הקאמרית של הבריטי מטיאס שייבר.

שייבר התנגד לביצוע יצירתו, עוב את אולם פאר התיאטרון כשרביעיית המיתרים (ה"לא-כל-כך-ידועה) של חיפה החלה בביצוע היצירה.

שמונה דקות ליצירה. עתה מתברר כי לא רק האורחים בפסטיבל קופחו. גם חלקה של ישראל נגרע. במבחן-בוק של 3 שעות נבחרו שש מתוך עשרים ושתיים יצירות ישראליות. לא היו אלה היצירות המשובחות ביותר, לכל הדעות.

לבסוף החליטו שני חברי הועדה שבחרה את היצירות הישראליות להכות על חטאם בפומבי. הודיעו מחבר סאול בן-חיים ופסנתרן יהלי וגמן במכתב רשמי: "...בגלל המהירות הרבה (שמונה דקות ליצירה) בה נאלצנו לעבוד, לא יכולנו לקבוע דעה אמיתית... היצירות שנבחרו על ידינו לא נשפטו בצורה כנה."

עמנואל עמיר לא הסתפק בכך. השבוע שוב פנה לשר, ולשרים האחרים בועדה ה"בינמשרדית לפסטיבל. הוא ביקש להקים ועדת חקירה שתברר את טיב המוסיקה הישראלית שהושמעה בפסטיבל. עמירן הסך את זמנם של השרים, הציע להם כמה שמות ל"ועדת החקירה, בין המוצעים: בוחני-בוק פאול בן-חיים ויהלי וגמן וכמובן, ד"ר פטר עמנואל גרדנויץ.

תלמיד עברית

אחר נסיעתו של המחבר **דריוס** (דוד) מין מן הארץ נתעורר בין יודעי צרפתית ויכוח חריף על המבטא (והכתיב העברי) הנכון של שמו. ראש מרכז התרבות הצרפתית בתל-אביב נתן לבסוף את ההסבר הנכון: לפי המבטא הצרפתי הרגיל היו צריכים לבטא את השם מילו, אך לפי המבטא המיוחד של מחוז מולדתו של המ"חבר, הפרובאנס, המבטא הנכון הוא מיו.

בין באי הצגת הבכורה המצויינת של להקת הרקדנים היוונית היה גם ציר ברית המועצות בישראל תלמיד השפה העברית, **אלכסנדר ניקיטיץ**. **אברהמוב** ש"הוזמן במיוחד על-ידי המארגן, סיבת ה"הזמנה: לשכנע את הציר לארגן הופעה של להקת רקדנים סובייטים בישראל.

תלמיד עברית אחר, **ברוס מק-דניאל**, זכה להצעה של שכנה רמת-גנית צעירה: להצטרף לגן הילדים שלה, להשתלם ב"עברת צברית.

משה שכיר נתפנה מעיסוקיו הספרותיים, החליט לבצע מבצע נגד ריבוי ה"שימוש במלה ביצוע (ביצוע הלוואות, ב"יצע גנבות, ביצוע קניות), הגדיר את המצב: "כולנו רודפים בצע."

כשנשאלה: **שושנה דמארי** מה היא עושה, השיבה מלכת הזמירות הישראליות: "כמו תמיד — רק יותר!"

במלאות שנה לבתה, יארה, מילאה הפ"סטרנית **פנינה זלצמן** את הבטחתה, יצאה לסיבוב קונצרטים של שלושה חדשים בארגנטינה, ברזיל, צ'ילי ואורוגואי, תש"ל. בזמן שהיא מסעותיה ביבשת החדשה, אחר ספירה קודם לכן באירופה, אפריקה, אוסטרליה ואסיה.

הזמר **ליאו פולד** סיפר כי הוזמן להופיע בגרמניה תמורת תשלום הגון, הס"כים לקבל את ההזמנה ללא תשלום, אך בתנאי אחד: שורת קדיש להעלאת נש"מתם של כל הגרמנים.

ארץ אחרת שהזמינה את **ליאו פולד** ולא זכתה להופעתו היתה מצרים. ש"סירבה בתוקף לפרסם את מוצאו היהודי למרות שתחנות השידור שלה משדרות את תקליטיו ללא הרף.

צו השעה

מנהל תיאטרון אהרן **מרדכי בירון** חיזה את דעתו על הצגת תיאטרון אהרן בהלצה יהודית: "זקנה יהודיה ירבה בהצגה, הפליטה כל הזמן קריאות הגאה, הסבירה לשכניה הסקרניים שיש לה שגרון וכי ורקודו חתם מקל על מצבה."

סיכם שחקן הבימה **יורם מטמור** את צו השעה למדינה: קח את גורלך בידים, אבל רחץ אותן קודם!"

בשכבו במיטה אחרי התקפת סחרחורת העיר **אורי קיסרי** בעצבות: "זו הפעם הראשונה שנתברר לי ששיח"מ-משקל אינו תכונה נפשית בלבד."

כשנחקר כוכב הרדיו **שמואל רוזן** על דעתו על אחת מתכניות הרדיו, הסביר: "לא שמעתי, כי אין לי מקלט בבית!"

כשנשאל השבוע עורך-הדין **שמואל תמיר** אם עומד הוא להגיש תביעה נגד הדור על הוצאת דיבה אחרי שהמפא"י ה"האשים אותו בספרות בדם יהודים השיב: "אני? למה לי לעשות פרסומת לעתון שאיש לא קורא אותו?"

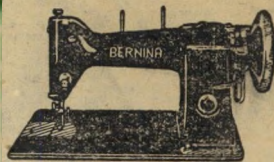
איש מפ"ם ועד משפט קסטנר **מנחם ברר**, לא הסתפק בעדותו פרסם השבוע את זכרונותיו מימי היותו חבר בועד ה"הצלה בקושטא. שמו, המתאים, של הספי"שליחיות עצובות.

שבועון סיים האמריקאי לא הסתפק ב"דרגתו הנוכחית של **משה שרת**, העלה אותו בכתבה על צום מנהיגי יהדות רו"מניה לדרגת נשיא המדינה.

בהגלת היגה למחמתה בשפת הגורלו 12 פרסים, שהראשון בהם, יהלום בן קאראט וחצי נפל בחלקו של בונה עיר היהלומים, ראש עיריית נתניה, **עובד בן-עמי** ש"הסתפק במזל, סרב לקבל את היהלום, הח"זיר אותו ל"יגה.

מניעת ריח הזיעה

מובטחת ע"י שימוש יום-יומי ב-**שופמ'ס סבון ופודרה לגוף DEODORANT** המכילים את החומר החדש והמפלא **HEXACHLOROPHENE** לטילוק ריח הזיעה תוצרת "עדיף" בע"מ

BERNINA

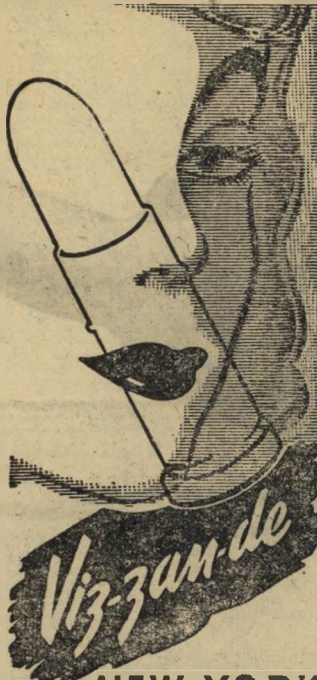
מכונת תפירה ביתית, מודל 114 חופרת-רוקמת סתקנה לבנים סתקות גרבים מיוצרת בישראל מחלקים שוייצריים מקוריים. המפיצים הכלליים:

ויל"ה הרבורגר

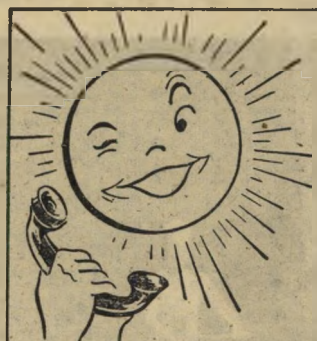
תל-אביב, רח הרצל 76 ירושלים: רחוב אבן ישראל, בית ולרן חיפה: רחוב הרצל 17

השפתון הכובש את העולם

NEW-YORK

הוא... כאן מדבר הקיץ!

איפה

התכוננו! אכלאק באבחר עשיר

ש'אכלאק

קא אקריר

בכל סיניינו

תל-אביב ירושלים חיפה

תפיש חזק

את שעות חופשתך המאושרות, שמור עליהן ע"י תמונה ובעזרתה תהנה מהן עוד שנים רבות, ותחיה אותן עוד פעם בזכרוןך. בכסף מועט יספיק לך סוטי ברנר מצלמה וחגם יתן הדרכה בשימוש בה.

פוטו-ברנר חיפה, רחוב החלוצים 31

המסק לדאוג!

לשער לא נאה! הפנים, הגוף והרגליים מקבלים צורה חדשה כששערים מורד לתמיד בשיטות החדשות של **הדיאתרמיה** לוטת סימון — שרה שטרן רחוב אלנבי 81, תל-אביב טיפול עור חדיש ניתן באופן אינדיבידואלי.

כל אשה הרוצה להכיר את עצמה ואת בנות מינה, גבר המבקש לדעת את האמת על מיניותה של האשה, חייבים לקרוא את ספרו של ד"ר **קינפי על התנהגותה המינית של האשה**

שהופיע זה עתה בעברית בתרגום מלא. כ"700 עמודים גדולים ומאות ציורים. המחיר 8 ל"י. עד 15.654 רק 7 ל"י. להשיג בהוצאה: אחיאסף, ירושלים, בו"הורה 2 ואצל כל מוכרי הספרים בארץ.

צינוקורפיה רינדרזונסקי

רח' הקישון 6 תל-אביב טלפון 66548

גלופות קו-רשת-צבעים

ג'נכה

הקונגרס אינו רוקד

ועידת העמים שנתקיימה לפני 140 שנה בוינה והביאה שלום לשני דורות, נכנסה להיסטוריה בשם "הקונגרס הרוקד". הועידה הנוכחית בג'נכה אינה רוקדת. אין נב כל סיכוי שהיא תביא שלום אפילו לדור אחד.

בכל זאת הנה הכל דומה להצגה. המשתתפים החוו איש לרעהו קידות מרומזות ממרחק בטוח. טווס בודד טייל בגינת היכל העמים, הסתכל בסקרנות בעתונאי הויאטנאמי שהחל לט באותו מקום לצום עד מותו כדי להשיג את השלום. מכונות בלתי חדירות לכדורים דהרו ברחובות, פרצופים מכל גזעי העולם הסתכלו בחלונות הראווה.

אולם למרות שהועידה מתה מזמן, אין חשש שתהיה "זמנת". להיפך, ישנם סיי כויים שתימשך עד בלי סוף, למורת רוח בעלי המלוגים החוששים כי הועידה לא תשחרר את התדרים בעוד מועד ותקלל את עונת התיירים.

"משדר בלאנק". אולם מאחורי הועידה דה עמדה מציאות המשנה באופן יומיומי את מפת העולם. נפילת מקשלה צרפתית נוספת, השבוע, תחת לחץ מבקשי השלום בהודו-סין ובתנגדי ברית ההגנה האירופית. היה הביטוי הסמלי לשינוי זה: הפכת צרפת לפריצה מתרחבת והולכת בחזית המערב.

השבוע השמיעי ג'ון פוסטר דאלס אזהרה כי השינוי במציאות יגרום לשינוי בתיכונן ארצו. לא היה צורך לאמץ את הדמיון כדי להבין למה הוא מרמז: במקום גודו האחד האירופי יצעדו בקרוב גודו גרמניה, אלפי הקצינים המובטלים המצטופים בבון במסדרוני "משדר בלאנק", משדר הענק הסודי של מיניסטריון המלחמה והמטכ"ל הגרמניים שאינם קיימים, ויכלו לצפות למעטפות השכר הראשונות. הם ישאו סמל גרמני.

קניה

נסיון חדש

השבוע גדלה אוכלוסיית ניירובי, ברית קניה, ב-25 אחוז. אף אש בבת אחת, לכרך אפריקאי בניירובי המאוכלס 110 אלף כי-שים ו-10 אלפים לבנים היה זה הגדול ניכר, אם כי מצופה מראש.

כי למעשה לא גדל מספר אנשי ניירובי, רק חזר להיות למה שהיה לפני חודשיים בלבד, עת שחטיבת 4000 חיילים בריטיים וכושיים הקיפה את רובעי המגורים של

המישיות השודי מאו-מאו במבצע, "פדן" בניירובי

במכונות-כלובים, בלי אופניים

הכושים בניירובי, ביצעה נסיון חדש ב"מלחמה במאו-מאו. 30 אלף בני שלוש השבטים האוהדים את המאו-מאו, בני קיקוי, מירו ואימבו, הוצאו מבתיהם וצ"ר פיהם בניירובי, רוכזו, תחת משמר צ"וויין, בחמישיות שרעו באמצע הרחוב, החזיקו ידיהן על ראשיהן, כדי שלא יוכלו להשתמש בנשק נסתר.

אחר שכונסו כל גברי השבטים החשודים, הם הועברו במכונות-כלובים וברכבות-משא למענם החדש: מחנה מעבר וזיהויים ל"נגטה. במחנה האוהלים נבדקה זהותם של הכושים, הנקיים חחדו הוחזרו השבוע ל"ניירובי, החשודים, 5000 במספר, המשיכו בדרכם לאחד משני מחנות הריכוז הגדולים של קניה: מנייאני או מקינג'ו רוד.

אל תרכב על הקשר. כשתזרו בני השבטים לניירובי גילו כי מבצע סוף של הלם בהם כפטיש, פגע בנוחיות יתירה ב"משפחותיהם. משך העדרם שמרו 750 שוט"רים כושם ולבנים על רובעיהם, עשרות פקידו סעד וסניטרים ביקרו בבתיהם.

כושיי ניירובי, החשודים במימון נכר מאד של מלחמת המאו-מאו, לא מהרו כלל להודות על הטיפול המיוחד בו זכו בתיהם בהעדרם הכפוי. במקום זה התמרמרו על פקודת מצרה שהופיעה למח"רת שיבתם לניירובי: אסור רכיבת אופ"ניים על בני קיקוי, מירו ואימבו.

כורמה

אשה לכל דלי

ההסבר: בתנאי קניה משמשים אופניים ככלי קשר נוח. אם כי אטי, איסור רכיבתו על בני השבטים עלול לפגוע קשות במאו-מאו, שימצאו עצמם בצורה זאת בלי קשרים.

תושבי הכפר הצפון-כורמאי סבלו מהגבלות חמורות בשימוש במים. מעיינות המים של כפרם נמצאו במרחק 15 קילומטר מהכפר, ואת המרחק הזה הלך ושוב עברו נשותיהם של הכפריים רק פעם אחת ביום. כשהן שבות ממצעד 30 הקילומטר עם דלי מים אחד כל אחת.

החדש החליטו הכפריים כי הגיעה השעה להגדיל את הספקת המים שלהם. הם פנו בשאלה לצ"מחה סנגייאנה, כינוס המלומדים הבודהיסטי (העולם הזה 868), ביקשו עצה. כשבה העצה היתה פשוטה והגיונית, עירררה התמרמרות בין זקני הכפר על שלא גילוה בעצמם.

יעצו החכמים מרגנון: "כפי שהודעתם לנו, יוכלו אשה אחת לעבור רק פעם אחת ביום את המרחק למעינות, להביא רק דלי מים אחד. כמות מים זאת בלתי מספקת בחלת לצורכי כל בעל. הפתרון היחיד, ל"דעתנו, הוא שכלל איש תהיה יותר מאשה אחת."

הווי

ברית מעילה

בבאר שבע, הבטית מוהל יהודי לשיך בדואי למול את המשת בניו הצעירים, נטל עשרים לירות על חשבון ברית המילה הקיבוצית, נעלם מבלי שוב.

משפחת היונקים

בדואל, אפריקה המערבית הצרפתית, חיבר הפונדקאי המקומי צינור לחבית היין, חייב את לקוחותיו בדמי שתייה לפי משך יניקתם מן הצינור.

פרחי אש

בחיפה, נתגלו בתערוכת פרחים שני שכנים מעניינים: הדליה אטומיק, ליד הדליה גנרל אייזנהואר.

משנה שם, מדבה שמחה

באח"סמך, נפת לוד, גילו תושבי המושב שם חדש למושבם, מפיו של תייר שחישש את אח"סמך, שאל למקומו של מושב ששמו הכי שמח.

אם תרצו, אין זו אגדה

בתל-אביב, יצא הסוחר תיאודור הרצל זכאי מאשמת מכירת דולארים שלא כחוק, לא בזכות שמו המיוחס, כי אם בגלל חוסר עדינות מספיקות להאשמתו.

משלם, המשלם אחרון

בלונדון, דן השופט הנלי ויליאם אווירר את אשתו לקנס על נהיגה רשלנית. נאליץ לשלם את הקנס בעצמו כשאשתו הודיעה שאין בידה הסכום הדרוש, ביקשם להחליף את הקנס במאסר.

שן בינה

בירושלים, הגיש רופא שנייים תביעה לתשלום 2 לירות ומאה פרוטות מעובונו של נפטר, בשניו טיפל בשנת 1946, שילם מסי בית משפט כחוק בשיעור אחוז אחד מסכום תביעתו, 21 פרוטות.

שכר האימה

בטבריה, הטיל שופט השלום על אברהם שף שנפצע כשחצה כביש בא"זהירות, לענוד משך שבועיים שרוחלים לבנים ולח"בוש כובע סמבל, להדריך את תושבי טבריה כיצד לחצות את הרחוב.

היצע וביקוש

בירושלים, סיפר רב לבעל הממהר"להת"גרש כי לאשתו כבר מחכה חתן חדש מעבר לדלת בית הדין, העלה בכך את ערך האשה הצעירה בעיני בעלה הצעיר, בנע בעד מסירת הגט.

תשבץ 869

מאוזן: (1) היו לה 12 אחים; (4) שכם היה בנו; (8) שלומית דמתה לחבצלת הגדלה בו; (10) מקצועה של רחב מיריחו; (12) למה לו; (13) ארץ גזירה בצפון; (16) נע ו...; (17) ה"כינרת; (19) ...שבך, אל תטיל בחברך; (20) מלת ויהוי; (21) רפאל הלפרין, של ישראל; (23) תחת האש; (24) פינגונו, שבדיה גור"בגיה ודניה; (26) שלוש מאות וחמשים; (27) אותו חוגרים בתנין, לאות אבל; (29) הוא כתב את האוטופיה הראשונה; (31) ממנה עושים סלט; (33) הגברת מטרוויה; (35) אותו אי-אפשר ליצור מאין; (36) הוא מוכר גם מקררים סופגים; (38) פרץ ליהודה; (39) ב"לועזית קוראים לו בריקאדה; (41) אליהו גולומב היה מצביאה; (43) הוא השתתף, קרוב לוודאי, כשבייתה הגדולה שלפני שלוש שנים; (44) חבר הכנסת שבנה לעצמו בית.

מאונך: (1) כפר זה נכבש על-ידי המצרים;

Crossword puzzle grid with numbers 1-44 indicating starting points for words.

- (2) בעברית כותבים מספר זה ט"ז; (3) גמד; (5) נשיא האוניברסיטה העברית; (6) האות הששית; (7) בתו הצעירה של בני גיי; (8) מקצוע ישראלי ותיק; (9) יריבו הגדול של חיים וייצמן; (11) העיתון מעוט התפוצה במדינה; (14) מערב; (15) בדיוק כמו השאלה הקודמת; (18) חברת IT הישראלית; (20) תרופה בעזרת מחט; (22) מושב בנגב; (23) בדיר, באנייה ובמטוס; (25) אנשי מנרה לא מקבלים שם זה; (28) הגידול של עמק היר"דן; (30) קודמתה של אסתר; (31) בקיץ; (32) מלת קריאה! (34) בלעדיה אין בניין; (36) מלך יהודה; (37) גאוה, בתנ"ך; (40) גבוה; (42) בו מבקר הילד לפני בית-הספר.

פרסי ספרים לפותרי התשבץ הכפרותי

חיה בורגשטיין, פניה שכון פתח תקוה, עמידר ב', מס. 954, רות זאבי, הושע 18 תל-אביב, רחל מלמד, קרוצת ארז.

מדרכי וינריב: לא אני אשמה ש' התשובה לגרשון התפרסמה פעמיים. האשמים הם אנשי הדפוס. (כמה טוב שיש מישור! שאפשר תמיד להאשים אותו). אשר לרצונך להקשר עם הנצרה במעטפה סגורה, ציין עליה את המספר. אני אעבירו לתעודתו.

העתק מדויק

ציערה בת 21 (869/261) האוהבת לק' רוא, לשמוע מוסיקה, זמרה, לרקוד ול' בלות יפה. מציעה להתכתוב נושאים כספרות, קולנוע, פוליטיקה וכו'. נכבד, כל נושא אחר, חוץ מעניני מפלגות (זה כבר איננו מבינה). על מקבל המכתב להיות בניל 80-24, נכוח, נאה, בעל חוש הומור, נלוי לב, אומץ לב (הוכי חזק - שישלח מנוחה), שידע להיות עליו ורציני כאחד. היא מציינת כי כל התכונות האלה, כל אחת להודו, וכולן ביחד, הן העתק מדויק מתכונותיה שלה.

מי אמר שהוא ירושלמי?

אינני יודעת מדוע, אבל תמיד שמעתי ספורים לא ביותר מתמאיים על הירו שלמים. לא פעם הייתי שומעת אחד על זה על שאלתי של השני אם הוא ירו שלמי ב'אתההמור'.

מכתבו של ירושלמי בן 25 (869/262) שהרין לגמרי את התשבות שהיו לי כי יום לחוש ההומור של בן הבירה בת 3000 השנה בו עקץ, בין השאר, גם את קציעה אפרתי המסכנה (רק מרחמנות עלייך לא פרסמתי אותו). הוא חובב מוסיקה, צילום, טיולים ונערות זמורות, שעם אחת מהן היה רוצה להתכתב. ה' תכונות הנדרשות ממנה הן אוסי יציב (הוא מסופק אם נמצא דבר כזה אצל נערות), רצינות, עליות והומור רב. ע' ליה לדעת האיה מצב וסתי' לנצל את הכוונתיה הנכרות. אשר לניל, הוא צ' ריך להיות ברודים קצר מסכים לשנת 20.

אף בלימודים

צעיר בן 18 (869/263) שאה זמנו הסנוי בצבא הוא מבלה בהשקעת אפיו בלמודים, רוצה, על אף עיסוקיו המרובים, להתכתב עם נערה המודה בת 17-18. שהיו עריון תלמידה בבית-ספר תיכון כלשהו. בעננה רבה, הוא מבקש, אם אפשר, שתשלח תמונה.

תאום, אבל לא נגמרי

(869/264) הוא אחיו התאום של (869/263). אם הם דומים, אינני יודעת. אולם שלא כאחיו, מסתכנת עבודתו ב'שעות ליום, דבר המותר לו זמן לעיסוקים שונים, בין השאר, התכתבות עם נערה בת 17 שתתיה מוכנה לעזור לו למצוא נושאים משותפים. (תודה בעד מהמאותיך, 869/264).

אין רע בלא טוב

רומי' החפזית (משום מה יש לי חיבה לשם זה) - חברך הסטודנט הבטוח לך להתחנן אחרי קורס א' וכעת הוא רוצה את זה לשנה הבאה? אל תדאגי בוחי, יהי בעצמך את אומרת שכבוד לך שהוא אוהבך וישא אותך בסופו של דבר מי יודע, אולי את צריכה אפילו להודות לו על כך. תהיי ספוריה בשנה חמות, מלקחוקי בטוש על שרטופי, להע' חיק בשבילך תרגילי מתמטיקה ולשמוע אותו מקלל כל יום פרופסור אחר.

להציץ או לתרוץ

ג' - שטות לריב עם נערתך משום שהיא נעמדת ליד כל חלון הראוה של שמלות. במקופך, במקום לריב, הייתי נוהגת בשימה אחרת: נוטעת אותה ליד חנות של מצלמות, למשל, או כל דבר אחר שאהה היית מעוניין בו. אם יש לה מינימום של שכל, ואני מקחה שיש זה, הייתה מקבלת את הנקמה הקטנה ב' רוח טובה ובעיית חלונות הראוה הייתה נסתרת.

זויה: - למי הנוהג מקובל, ובמי ש' כחוב כולל העוננים, צריכה הייתי ליעץ לך לזרוח עם אביך שיחה רצינית ומ' תונה. להסביר לו את חוסר המעט שב' דעותי הקדומות על חברך הספרדי. אני בטוחה שעשית זאת ולא הצלחת. לדעתי, כל מבורגת מספיק כדי להחליט על דר' כד, ועם כל הכבוד שאת רוצה על לאבך, רשיאת לעשות מה שאת רוצה, בעיקר כשאת צודקת.

צבעים עזי בחור

משה ב' - אני מצטערת לאכזב אותך, משה, גם אני שונאת חולצות צבעוניות מקושקות על גבי בחורים. למרות שניסו ללמד אותי מכל כל ה' שנים שהבנתי אינו עושה את האדם, אי' נני יכולה להמנע מלהודות עם חברך.

הוליבוד

התשובה לתשובת התשובה

כל פעם נדרש הצופה להאמין כי תגלית הוליבודית חדשה מאחדת בקרבה את כל התכונות המחוברות של ג'ין הרלו, רק' דנית פולי ברנר', חבית חומר נסך ומרתף מלא שמפניה.

במקרה שהדבר אינו מצליח, יכולה הכו' כבונת הטרייה תמיד להיות תשובה לה' מישורי שהיא תשובה למישורי. שירי גורת היתה התשובה למרלין מונרו שהיתה הת' שובה לג'ין הרלו כשם שמרה ל'ין האנגליה היתה תשובת אנגליה לתשובה האמריקאית.

שירי גורת היתה אחת מעשרות האל' מוגיות המסתובבות בהוליבוד, המחכות ל' הזדמנות הגדולה על גבי עקבים גבוהים מדי, חציאת דביקה מדי, שער צבוע מדי, עדיים וזלים מדי וחיוך רחב מדי. היא היתה ממשיכה להופיע בהופעות שונות שערך האמנות מפוקסק, אלמלא הח' ליטה, למני חדשיים, הגברת ג'ו דימניו, הידועה גם בשם מרילין מונרו, להאריך את תקופת ירח הדבש שלה, לסרב להופיע בסרט מכניסיים ורודים שאולפן פוכס הכין למענה.

האולפן הכעוס שלקה תחת כנפיו את מרילין מעירום לוח השנה, למענו הצטלמה, החליט ללמד את הבלונדית המפורסמת ב' יותר בעולם לקח, שנתגלה בדמותה של שירי גורת, בלונדית מצבע הכותנה, בעלת עיניים כחולות מודגשות מאד, אף סולד ופה מלא, בתנועה מתמדת בגלל לעיטת גומי לעיסה.

למחרת היו העוננים מלאים בתמונתה של שירי שאינן משאירות הרבה לרמיון, בתוספת מרות גופה, דעותיה על החיים בכלל ועל המין בפרט ומה היא חוששת על לה' מונרו. שירי הצטרפה מיד למשחק בכשרון מפתיע, הודיעה כי גם היא הצ' סלמה בעבר בשביל לוחות שנה, (אולם לא בסגנון מונרוי), שהיא רקדנית טובה ושהיא אינה פוחדת ממרלין.

סוכנה החליט להכות בברזל בעודנו מלך בן, הזמין מקנדה סרטים קצרים בהם הר' פיעה שירי בריקודים לא ביותר אקדמאיים. הוא חיכך את ידיו בהנאה כאשר סרב הדואר להעביר את הסרטים בטענה ש' הם פורנוגרפיים וזולים; לפי עצתו, מיהרה שירי להכריז: 'גכון הופעתי ב' סרטים קצרים בעבר, ובניגוד למונרו, אני יכולה להגיד שידעתי בברור מה שאני עושה'.

בן שבוע התהפך הגלגל. שופט שראה את סרטה כדי לקבוע אם הם מותרים ל' העברה, יצא מחורר ההקרנה משועמם. זה אפילו לא פורנוגרפיה, הכריז, כי אם רק חוסר-כשרון. מרילין מונרו חזרה ל' פוכס כשהיא מרקודה את האולפן לפי החליט שלה, ושירי היתה צריכה לצאת מנעליה ותלבשתה של מרילין (אותה לב' שה בג'נטלמנים מעדיפים בלונדיות), כי שהיא נמכרת, יחד עם החוזה שלה לאולפן, קלורסביה, כדי להופיע בתפקיד פעוט בסרט פפסטס.

סרטים

מקום בחצר

בידרי הרחוב יש למבוגר הזדמנות להציץ לעולם הילדים, וילדים לראות את עצמם בעוד שמן המבוגרים נדרשה גם מעט מחשבה יוכלו הקטנים ליהנות מעלילת ה' סרט כמות שהיא, להשתתף בחייתיהן של הנפשות הפועלות בו.

הרחוב, אויבו הגדול ביותר של הילד, מ' איים על ילדי בית מגורים צפוף ב'פונגאנך המתחפשים להם מקום להוציא את מרצם- לתומסין השוער יש דעה ויחס לא בילתר ט' ביים על הילדים אתם הוא מגרש מן החצר בכל הזדמנות, מפריע למשחקיהם, מפיל את מוראו עליהם.

הילדים השונים לגמרי בחיזיונותם וב' התנהגותם מילדי-פלא הוליבודים, משתמשים בכל התעלולים כדי להמאס את החיים על החצרן, ברעש, בקשקוש על קורות, בעקירת מוטות מן המעקה. השוער עוזב ובמקמ' בא אחר, כפרי זקן בשם הנסן, אוהבילדים, המסדר להם מועדון משחקים בנגריה שלו. מעודד אותם לעשות כל מיני עבודות שונות.

למענו. לא קופים קטנים. ניכר כי זוג הב' מאים הדניים, אסטרינד וביירנה הניג, במאי דימה בת דאם, מבינים היטב את נפש הילד. הילדים שבהרו לסרטם הם פרוצים, מלוכלכים במקצת, שערם אינו סדור בתלתלים כשירלי טמפל, והם אינם מדקלמים בפני המצלמה כ' קופים קטנים מאולפים. התנהגותם בסרט היא חופשית וטבעית כמו בחצר משחק. תנועת תיהם, תגובותיהם וכוון המחשבה שלהם, אופייניים לכל ילד בעולם, יהיה זה דני או ישראלי.

הסרט כולו ספוג אווירה של עליצות וא' הבת חיים טיפוסית לילדים אפילו כאשר מ' איימת סכנת גירוש רחוב על הילדים אחרי שבעל הבית סגר את מועדונם בהשתדלותו של פרחת השכונה, שגרים למאסרו של ה' שוער טוב הלב, לאחר שסיבך אותו בעניין גניבה.

התפריט הרגיל

אם להאמין לסרטי-הומר הכיורגריים, ה'

סצנת אהבה אחת, משמיע משפטים פילי' טופיים כגון: 'החיים הם לא מה שאדם רוצה'. והמוסיקה באה מכל מקום ומאף מקום.

כלבים בשער

יודיוויה של נצרה הוא סרטזמר צב' עוני נעים בו מופיע דוגלד אוקונור כשולית צלם בשבועון לוק המתאהב ברקדנית פעוטה בשם ג'ודי לרוי (דבי רייגולדס), וכדי להב' טיח לעצמו פגישות אתה, הוא מצלם אותה ככיכול בשביל השבועון המפורסם.

בין פגישת אחת לשנייה, מפגין אוקונור הגמיש כמה ריקודים מימיים משעשעים תוך החלפת תלבושות מהרה; אולם שמחתו הר' געית פנה מיד כשהוא ניכר מה עליו לומר לנערתו המחכה להופעת תמונתה בשער, ש' הפכה אצלה למטרה הנשגבה ביותר שיכולה נצרה אמריקאית להגיע אליה. כי אחר כך באה הקריירה, התהילה, והוריה לא יעשו לה יותר את המחת שתנשא לבן החרשתן הסנוב.

כוכבת זמנית שירי גורת. פורנוגרפיה? לא! חוסר כשרון!

אולם ג'ודי רודפת-התהילה רואה בשברון לב את השבועון מופיע כל פעם כשעל שערו מתנוססים בתדוגניות איזמה כלכליים, סוסים, אריות ומתאגרסים. עד שהיא מגיעה למטרה הבספת, היא חולמת כמה חלומות בהם היא כוכבת קולנוע גדולה שרוברט טילור מבקש את ידה, שהם פרוידיה מצויינת על הוליבוד וכוכביה.

די פרשת חיינו של זמרה-במועדון לילה כלשהו, נעשו לפי הזמנה כדי להיות מועלים, כעבור שנים מספר, על הבד.

אחת מאלה שבגלל העובדה שהיא נולדה, חיתה ואהבה, צריך הצופה לסבול, היא בלו' סום סילי, זמרת וחבלית מתחילת המאה, ב' סרט שזיזנת בירודביי.

נראה כי כל האמנים המציצים מבעד ל' צלולווי, כשהם מעובדים ומתוקנים, היתה פרשת חיים אחידה. במקרה וזו זמרת, היא מהאבהת, מתחנת, נפרדת מבעלה הרוצה לעשות סם לעצמו, ואחר כמה דמועות מלא' כותיות, שניים שלושה שירי כסופים תוך ה' צגת רגל חשופה, נופלים איש לזרועות רעו' תו, והם מאושרים בשנייה הקולנועית האח' רונה.

כטי האסון, הברנית הדינאמית נראית כאילו נקלעה בטעות לבמה הצילומים הבל' תי נכונה, וכשהיא נוכחת לדעת שהיא כבר שם, משתדלת לצאת ממנה בכבוד. אך מרצה הידוע נחנק באווירתו הצרה של הסרט וב' עזרתו של ב'יווגה, רלף מיקר.

מה הם החיים?

ייעוד הגורל, סרטו הצרפתי של ג'ורג' לקומה מציג, זו הפעם הראשונה, את הגדול במאהבי הבד הצרפתי, ז'אן מרה, בתפקיד הבלתי זוהר של אב לילד בן 14. לא זו בלבד, אלא שהוא גם שיכור במשך כל הסרט בצורה בלתי משכנעת כמעט עד הסוף.

בנו הוא מי שהיה ילד הפלא בניצוח דוברטו בניו, שאינד הרבה מקסמו ה' לילותי. פרט לניצוח על קטעי יצירות פופולריות ביותר, עליו להיות גם קצת דרמתי. דבר שעם כל רצונו הטוב, אינו מצליח לעשות.

הסרט כולו מתנהל באיטיות על רקע צוף נוציה ורומא, שם מתרחשת העלילה הבנאלית אודות המנצח הקטן העמל קשות כדי להחזיר את אביו השיכור למוטב. ז'אן מרה, שגילו הקשיש (40) לא ניכר עליו, הוא יפה אפילו בשכרותו, לא זוכה לאף

בקצרה

המוזיאון מתח ואימה לחלשי לב בשלושה ממדים, פלוס צבעים, וינסנט פרייס, פליס קייק.

שכר האימה - שתי מכוניות מלאות ניטרוליצרין בדרך למקום שריטה, הסיכויים לחזור אפסיים. יצירה קולנועית מופתת, הודות לבימויו של הגריג'ורג קלווה, משחקם של אינו מונטאן, שרל ואנל פאלקו לולי, ופטר ואן-אייק.

על מדרכות פריס - שלא ל' ערבב עם תחת גנות פריס ותחת שמי פריס, הוא ככיכול סרטמתח בריטי עם שחקנים אמריקאים קלוד ריינס ומרתה תורן, לפי ספרו של הצרפתי ג'ורג' סימנון, אודות אדם ישר שהפך מנהל בגלל עיניה היפות של נערה. לא משכנע.

בגללך - כל הצרות שבועולם נית' כות על ראשה החמוד של לורטה יאנג. היא יושבת בבית הסוהר על לא-עויל, גישאת, מסתכנת עם גנגסטר, מתגרשת, חוזרת אל בעלה.

Advertisement for 'העובד הזה' (The Worker) featuring a stylized logo and the text 'שכר האימה ילדי הרחוב'.

מגיפת הנייר

את אירו טויבאן פילאנץ

ראיתי פני אשה זקנה שהביעו יאוש לאין קץ ושמעתי קול בכי חנוק. כל הדלתות הסמוכות היו פתוחות. ראיתי פיות פעורים ועינים קרועות לרוחה. חששתי לשלומה של לילה ונשמתי בהקלה רק כשהיא פתחה לי את הדלת. באותו רגע נוכחתי לדעת שהיא הפכה בעיני ליצור היקר ביותר בעולם.

כאשר נסגרה הדלת פרצה לילה בבכי מר וסיפרה לי את אשר אירע. הגופה שהוצאה על האלונקה הייתה גופתו של אחד הדיירים הזקנים. האיש איבד את ידו בתאונה. חייו היו קשים ביותר. הוא השתעשע רק בתקווה אחת: לזכות בהגדלה. תקוותו נתגשמה. הוא זכה לפני ימים מספר בפרס הגדול. אולם עוד בטרם צליח לקבל את הכסף הלך כרטיס ההגדלה היקר בדרך כל הנייר לאבק. הזקן התאבד.

בוקר המחרת למדתי עם לילה ליד החלון והתבוננתי בהמונים המצטופפים ברחוב. ברור היה שכל הבטחות הממשלה לא הרגיעו אותם.

המהומות פרצו בשעות הצהריים. שמענו קול נפץ זכוכית. חלון ראווה גדול התמוטט ונפל אל הרחוב. ההמון פרץ קדימה. שוטרים התרוצצו כעכברים מסוממים. נשמע קול נפץ שני ושלישי. הביזה החלה.

אדם נהיזק קומה לבוש בגדי פועל זינק מתוך חלון ראווה גנובץ של אטליו. על כתפיו היה נחם גדול של בשר. אולם ברגע בו הגיע אל המדרגה הסתער עליו ההמון מכל עבר. הוא נפנף בבשר והלם בו בראשי המסתערים. אך כעבור רגע קל הפל ארצה, ולעיני נראתה רק פקעת של גופות מתפתלות.

החך שעה קלה התרוקן והנויות מכל. הייתה זאת היוכבה נוספת לכך שבני אדם מסוגלים להתנהג כחיות טרף. לאחר חנויות המזון הסתער ההמון על בתי המסחר הגדולים. אולם שם חיכו לו יחידות צבא ומשטרה ופתחו באש.

לעת ערב התרוקן הרחובות מאדם. הסדר הוחזר על כנו. טאנקים כבדים חנו בככרות העיר. אופנועי משטרה סיירו לאורך המדרגות הזרועות רסיסי זכוכית.

איתו לילה חסמנו את דלת הדירה ברהיטים, ישבנו על המיטה והכינו לעלות השחר.

זריחה נשמע קול מכונות כבדות נעות לאורך הרחוב. מכונת ירייה הוצבה בקרבת הבית. כמה מכונאים עסקו בקביעת רמקולים על קירות הבתים.

פתחת את הרדיו. בהתאם להוראות אלו חייבים דיירי כל בית לבחור בנציג אחד ושמונה סגנים. כל אלה יתכנסו ויקבעו את סדרי חלוקת המזון.

הרמקולים שקבעו ברחוב חזרו על ההודעה הידועה מתוך לארץ מסרו על מהומות שפרצו ברחבי העולם. מובן מאליו שלא פורסמו רשימות נפגעים. אך ידענו כי אנשים רבים נזרו ונרמסו. אחדות מן הידועות היו מעוודות: ייצור המטבע הורחב והקל על המצוקה הכספית. מדינות החלו לערוך חוזים על גבי לחות של חומר פלסטי או עץ לבד.

הרדיו שידר ראיין עם כימאי מפורסם. הוא איבד את ספרייתו היקרה ואת רשימותיו המדעיות. אך הוא לא אמר נוואש. הוא כיסה את מדפי הספרים בלוחות עץ זרועים אותיות צפופות ורשם נוסחות חשובות על הכתלים המסויידים של מעבדתו. על אחד הכתלים התנוססה הכתיבה: "המדע לא עבר מן העולם יחד עם הנייר. אפשר שהטיהור הגדול יביא לנו ברכה, היות ויחד עם הנייר נעלם גם אוסף גדול של דעות קדומות, זיכרונות, ארכיוני המיקרופילם הפכו לאוצרות הגדולים ביותר של האנושות. אמנות הציור נפגעה פחות מן הקרקרה והתקליטים הביאו להצלתו של חלק גדול מאוצר המוסיקה.

ימים חלפו. נשאתי את לילה לאשה. לא היו לנו כל מכמכים שאישור את נישואינו. חוסר התעודות חולל מהפכה חברתית עצומה. גברים רבים עלו משפט המדרגה לראש הסולם החברתי. נשים רבות ניצלו את ההזדמנות. הפכו צעירות בכמה שנים.

כך, בדורים רבות אירעו בימים אלה. לא יכולתי לרשום כל זמירות בנות קיימא. אם כי על קירות ביתנו התנוססו לחות שחורים וברשותנו היה שפע של גיר. הרעב לספרות ולדעת הלך וגדל. הלוחות הקטנים והגדולים הפכו למצרכים המבוקשים ביותר. אבל גם לא הספיקו, ותוך הזדה של מספרי הסיפורים שב וסחף את העולם. בכל מקום צצו מיעונוי סיפורים. בהם מסרו בעלי זכרון מפותח את כל הידוע להם.

הרדיו תפס חשיבות הולכת וגדלה בכל שטחי החיים. אך חשובים ממנו היו הניואמים. האזנו לדבריהם בקרנות הרחובות. בככרות העיר. באולמות הפאר. כל כשרונות הנאום שהיו חשובים בעולם העתיק נתגלו ונוצלו מחדש — לטובה או לרעה.

לבסוף בני הויב הגדול: אחד מאנשי המדע גילה דרך לייצר נייר שהיה מחוסן נגד המגיפה. תחילה לא האמין איש להכרזה. אולם ברגע בו הוכחה יעילות החומר החדש, החלו המדינות השונות מקימות בתי-חרושת לנייר במהירות קרחנית — ממש כשם שהתחילו פעם להקים בתי-חרושת לנשק — ומכונות דפוס חדישות פעלו יומם ולילה. הסיקו מיליוני טונות של גליונות דפוס בשביל האנושות שביקשה רק דבר אחד: משהו לקרוא.

אולם בני האדם לא רצו רק לקרוא. הם רצו גם לכתוב. מסופקני אם היה אי-פעם בעולם מספר כה גדול של סופרים.

שלי מלאים טבק, אך איני סובל מקטרות. הממשלה הצטרך להתחיל בחלוקת מזון. הממשלה לא תעשה דבר, כיצד יכולים פקידים ממשלה לעבוד בלי נייר?

ומה יעשו ילדינו? כיצד יוכלו ללמוד בלי ספרים וכלי מחברות?

אחר ראיתי את לילה ולא הוספתי לשמוע דבר. ראשה הנהוב בצדף מתוך ההמון האפל. הייתי מוכרח להניע אליה. הגעתי אליה.

הגענו לביתה של לילה בקושי רב. אבל ברגע שנכנסנו פנימה חזרה אלינו השלווה. נפגשנו במקרה. הכרתי אותה רק חודשיים. אבל עתה היה נדמה לנו כי הכרנו את זו כל ימי חינו.

שתדלנו לנקות את הדירה מן האבק. זה היה קשה מאד. היות והאבק עורר בנו התקפות שיעול ועיטוש. שירותי המים והחשמל הוסיפו לפעול. גם שירות השידור לא נדם. כאשר פתחנו את המקלט שמענו את קולו השלוי של הקריין: "קור רוח יעזור לכולנו. ארצנו אינה היחידה

לאיש לא היו עוד תעודות זכות או זכתבי המלצה.

כל תעודות הלידה נעלמו. בתי המשפט שותקו. הבנקים, שאיבדו את כל כספם ואניותיהם, נסגרו. כל הארכיונים וספרי החשבונות הפכו לאבק. מליוני מכונות כתיבה ניצבו כאפס מעשה.

בצרה. העולם כולו נאבק ומתלבט באותן הבעיות. השארנו את הרדיו פתוח. ההודעות הקריין חזרו והושמעו בין מהדרות חדשות למשנה. הממשלה לקחה לידיה את כל שירותי התחבורה והאספקה. חופשות אנשי הצבא והמשטרה בוטלו. על כל השטחים העירוניים הוטל עוצבי חמור. שירותי הרכבות והאוטובוסים בוטלו עד להודעה חדשה. רק מכונות הממשלה, המשטרה והצבא הורשו לנוע באופן חופשי. כל המתכות היקרות הוחרמו, וברי המלאכה הממשלתיים החלו להפיק מטבעות במלוא הק טור. השודדות בישרו על מצב חירום שהוטל על כל מדינות העולם. אנשי המדע עמלו למצוא את סיבת המגיפה. אחדים מהם סברו שהנייר הושמד על ידי קרניים קוסמיות שהבקיעו את מעטה האוויר של כדור הארץ. אחרים עמלו למצוא חומר חדש ומחוסן מפני המגיפה המסתורית, שיוכל למלא את מקום הנייר.

בניתיים נאלצו המשרדים השונים ברחבי העולם להשתמש בטלפון לבד. קוי הטלפון הועמדו תחת פיקוח ומספר השיחות הוגבל למינימום. מיליוני מכונות כתיבה ניצבו באפס מעשה. כל הארכיונים וספרי החשבונות הפכו לאבק. כל הפקידים שבילו את מרבית זמנם בכתיבה הפכו בן לילה למעמסה כבדה שהוטלה על שכמם הציבור.

לאיש לא היו עוד תעודות זכות או זכתבי המלצה. כל תעודות הלידה נעלמו. בתי המשפט שותקו. הבנקים, שאיבדו את כל כספם ואניותיהם, נסגרו אף הם.

היה עלי ועל לילה לציית להוראות הרדיו ולחזור לעבודתנו? לא היה בזה טעם, שהרי שינוי היינו אנשי נייר. אבדן הכסף לא הרתיד אותנו. הבעיה העיקרית הייתה מזון. צרשותה של לילה נמצאו כמה וכמה קופסות שימורים. גם בביתי היה אוצר קטן של מזון. החלטתי לצאת עם ערב ולהביא אותו.

הרחובות היו עדיין מלאים אדם. חלונות הראווה של החנויות רוקנו ונתמסו בקרשים. ההתרגשות הלכה וגדלה. שמעונוי עשו להן כנפיים. שמעתי שמחסן תבואה נשרף על ידי ההמון ושנאים שניסו לעזוב את העיר נעצרו באש מכונות יריה. שמעתי על פרופסור ששם קץ לחייו בראותו את עבודתו המדעית עולה באבק, ועל מיליונר נודע שמת משבץ לב לאחר שניצל כספו.

בשובי לביתה של לילה ראיתי אלונקה מכוסה בשמיכה נישאת מתוך אחת הדירות. מבצע לאחת הדלתות הפתוחות

כל שהימים חולפים קשה יותר להאמין שהתקופה הנוראה עברה עלינו באמת ובתמים. עתה נראה הכל כחלום בלחות, אשר אין. לזכרו לפרטי פרטיו. אולם ישנן תמונות המופיעות כבהירות מפיאה כל עת שאני נזכר באותו לילה... בלילה בו החל הכל...

הייתי עייף ויגע לאחר ימים ארוכים של עבודה מפרכת, כאשר עליתי על רכבת הלילה לנסוע הביתה. הגשם ירד. המסע היה משעמם יותר מתמיד. לבסוף ירדתי בתחנה, הגבתתי את צווארון מעילי ופניתי ללכת בכביש הארוך, המתפתל מסביב למפרץ.

מכונת משטרה חלפה על פני הרחוב הרק כחתול שהיר וענקי. שאון מכונות הדפוס בבניין העתון הגדול נדב. ההדפסת המהורה נשמתימה. חששתי. הערפל שנישא מעבר הים הביא בכנפיו ריח מורד. העובדים עזבו את בניין העתון קבוצות קבוצות. מבלי להחפו. ראיתי את פניהם החחרים כסיד. שמעתי את קולותיהם המלאים התרגשות. אולם לא הטרחתי את עצמי לגשת אליהם ולשאל מה אירע. בין כה וכה אקרא הכל בעתון הבוקר. השתוקקתי רק להחליץ מתוך הערפל המצחין, להגיע לחזרי הקטן והנחם.

הצחנה כחזרי הייתה גדולה מזו ששררה בחוף. אולם הייתי עייף מכדי לברר את מקורה. חלצתי את נעלי, השתרעתי על מטתי ושקעתי בתרדמה עמוקה.

התעוררתי בהרגשה בלתי נעימה: משהו מוזר אירע בעת שנתי. אבל מה אירע? קפחתי את עיני והתבוננתי על סביבותי. הרצפה הייתה מכוסה שכבה עבה של אבק. הכתלים אף הם היו מקושטם בפסיכ חומים של אבק.

מדפי הספרים שלי! לאן נעלמו ספרי? קפצתי על רגלי וחציתי את החדר. המדפים היו מכוסים אבק דקיק ומתחתיו נחם כריכות העור של הספרים ופיסות בד מרופט טות. שהיו פזו כריכות בד.

הספרים הפכו לאבק! פניתי לעבר שולחן הכתיבה שלי. גם הניירות אשר עליו נעלמו. פתחתי את ארנקי. למה יכולתי לצפות? גם הוא היה מלא אבק. משכרתי, חכי כונותי תעודותי — הכל אבד בלילי שב.

ישבתי על מטתי המום לחלוטין, כאשר הדהד ברחוב קול שאון אדיר. פתחתי את החלון וראיתי הניין אדם ממלא את הרחוב. עיני כולם היו נשואות כלפי מעלה והביעו יאוש לאין קץ. מישתו זעק: "קץ העולם הגיע!" האבנתי לו בכל לבי.

תגלחתי, התלבשתי וירדתי אל הרחוב. הכל היו נדהמים. הכל שאלו שאלות: "מה אירע? מה פירוש הדבר? הפרצה מלחמת היידקים?"

השאלות נשארו ללא תשובה. הכל ידעו רק דבר אחד: בשעות הלילה המאוחרות התפורר כל הנייר אשר על פני כדור הארץ והפך לאבק חום. עתה חששו בני האדם מפני תוצאות העלמם של ספריהם, כספם וניירות העיר שלהם.

המונים הצטופפו לפני בתי המסחר המועטים שנפתח. בידיהם נותרו רק מטבעות בתכת. כאשר יאולו המטבעות המועטות, יהיה צפוי להם רעב. מסביב לדוכני החלבנים ניצבו המוני אמהות עם ילדיהן הקטנים. כספן אול זה מכבר. אולם היה עליהן להשיג חלב — אפילו בכוח הזרוע.

ההמון סחף אותי לעבר חנות מכולת גדולה. פירות וסוכריות היו מונחים בתוך תיבות עץ, בתוך ערימות אבק, שהיו פעם עטיפות נייר צבעוניות. רק הפחיות והבק" בוקים נצבו בתוך התווה ובוהו שורות שורות. כאנשי צבא. ההרס נבחן הסתפם הסמוכה היה גדול עוד יותר: בחלון הראווה נשארו רק בקבוקי דיו מועטים וכמה עטים ועפרונות.

הלכתי ללא מטרה. אולי תתברר לי סיבת התופעה המזווה לאחר שאגיע אל קרן הרחוב הבאה. העוברים ושבים — אנשים שלא הכירו זה את זה הוסיפו להחליף שאלות: מה אירע? מה אירע?

עבודה של שלושים שנה עלתה באבק! אמר ד.ם. שמנמן ממושקשקש עבר על פני, נשארו רק המדפים הרוקים וכריכות העור.

ראיתי הכל. העיר אדם שני, הספרים שלי עלו באש חסרת עשן ונעלמו. משפטיים מקוטעים הגיעו לאוזני: "בסביבתנו היו מובטלים רבים. אני גר ברובע פועלי הנייר והדפוס."

אנשים רבים יקבלו עבודה מצויינת: הם יוכלו לנער את האבק מתוך שקי הדואר. אני מוכן לתת כל אשר לי תמורת סיגריה. הכיסים

עממי. דירנול, שמלה מסמית, עשויה מטפסה קלה שחורה עם פרחים ורודים, מזכירה במדה מרובה את הסרפן המ"סורתי. פיסת בטיסט ורוד על החזה.

חגיגי. שמלת פיקה לבנה עם עיסורי פרחים, מחשוף גדול יחסית, יכולה ל"שמש למסרות שונות, נאה במיוחד על עור שזוף. מתחתה, שמלנית נוקשה.

צעיר. חלקה העליון של השמלה עשוי ריפס כחול לבן, עם רקמה, והחצאית, אורגנדין לבן. השוליים מסתיימים ב"אותו אריג. צעיר וחינני, מתאים לערב.

ימי. מכנסי $\frac{3}{4}$ אדומים חולצת מלחים לבנה בפסים אדומים, הנופלת ברישוק על גבי המכנסיים, מתאים לנערות דקות ודקות פחות — בתנאי שרגליהן נאות.

ומגונדרות מדי. הן שוכחות שיש להן מתנה אחת שאין לבנות 25 — עלומים וחן סבעי.

חשבון הדגמים. השמלות היו מרהיבות. הסלון ידע להציג את הפרקטי, האלגנטי והנכון לסעם הטוב ולהתאים אותו לתנאי האקלים המקומי. האריגים היו כרוכים כותנה או פיקה, המתכבסים ומתגהצים היטב, נראים אחרי כל כבסה כחדשים.

הדוגמות לא היו דיוריות או לפי הצעקה האחרונה של מריס. הן היו פשוטות בקווייהן, דבר המאפשר ללבשן יותר מעונה אחת. היה בהן אותו משהו קטן, הפרט העושה את השמלה כולה, ואשר יהיה מעודכן תמיד. התצאיות כמעט כילן היו רחבות כשמחתתן שמלנית נוקשה ומרשרשת, המחשופים לא היו גדולים מדי, והצבע השולט היה הלבן.

כל בנות ה"17" ואלה המרגישות את עצמן בגיל זה, כולל כמה אמהות ונשים בגיל ה"30", עשו לעצמן חשבון כמה היו צריכות לחסוך ממשכורתן, או לבקש מאבא'ה כדי לרכוש או שהן רוצות להיראות כבנות עשרים וחמש, בשמלות מסובכות אחת אחת (70 — 50 ל"י).

מודיעות רבבות נערות כל ערב. הן עומדות ליד הדלת הפתוחה של ארונו ומתחבטות בבעייה הנראית להן החשובה ביותר, מה ללבוש? שמלת הטאפט? — היא מתקמטת, וחוקי מזה חם בה. חצאית וחולצה? אין לי חשק. השמלה הכחולה שקניתי לא מזמן? לדליה ורינה יש כאלה והן עלולות להופיע בהן. גורא.

את התשובה לכך ניסה סלון 17 לתת בתצוגת אופנה שערך בשבוע שעבר בבית ציוני אמריקה שנועד לבנות 17 וברדיוס קצר סביבו. הסלון, שאת ההשראה לשמו ומגמתו שאב מירחון אופנה אמריקאי ידוע בשם סבנסינג, לקח על עצמו ליצור אופנת נערות הנמצאות בשטח ההפקר בין שני הגילים. גיל הנערות כבר מאחוריהן וגיל הבחורות לפניהן. סיסמתו היתה, בערך, כיצד להתלבש יפה אך לא יותר מדי.

לדברי היוצרים מגמת התצוגה, כפי שהסבירה אותה אחת התופרות, היתה להוכיח לבנות הנעורים את חוסר הטעם שבלבושן הרגיל. לדעתה, הן מתלבשות או בצורה ילדותית מדי, או שהן רוצות להיראות כבנות עשרים וחמש, בשמלות מסובכות אחת אחת (70 — 50 ל"י).

"אנא, אנני וואסאתו!"

פרופי. קישוטים אדומים ושחורים על גבי כותנה אפורת, כאשר מוסר הבולרו, מתגלה חולצה ללא כתפיות, הדוקה מאד מאד לגוף והנקשרת מאחור.

בובתי. שמלת בטיסט לבנה עם פרחים זעירים תכולים, פשוטה בקווייה, תשאר לכן באופנה זמן רב. הכובע הנחמד אתה משווה ללובסת מראה בובתי.

עליז. מתאים לכל שעות היום, הבד שנטונג מודפס, המחשוף מתקבל על הדעת. סרט חינני המחובר לפניו נותן לשמלה את אותו ה"משהו" הסופי.

רציני. שמלת פיקה לבנה בעלת קווים חמורים יותר. סגורה עד למעלה. עיקר הדוגמה מאחור, קפל עמוק, ותחרים ב"אימרה. מתאימה לאחד הצהרים והערב.

